

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν ἡμέραν ἡμῶν ἐκπαιδείαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΤΗΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἑβδομάς δραχμ. 50. Ἑξάμηνος δρ. 28. Τρίμηνος δρ. 15.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γράσια διατμ. 50.—
Ἀμερικῆς δολλάρια 4.—Ἀγγλίας καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἑξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τῇ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπιδου ἀριθ. 33, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 32ος

Ἐν Ἀθήναις, 27 Δεκεμβρίου 1924

Ἔτος 47ον.—Ἀριθ. 4

Χ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ Χ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙ

(Μυθιστόρημα τοῦ Λοχαγοῦ DANRIT)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

— Θέλετε νὰ σᾶς κοιμήσω; ρώτησε ὁ γιατρός. Νὰ στείλω νὰ φέρουν χλωροφόρμιο;

— Ἀ, ὄχι! κάνετε τὴ δουλειά σας, εἶπε ὁ Γιώργος, παίρνοντας τὴ γενναία ἀπόφαση.

Μὰ μ' ὅλη τὴ δυνατὴ του θέληση, ὁ πόνοσ τὸν ἔκανε νὰ φύσῃ ἕνα βογγητὸ καί, καθὼς ὁ πυρετός του ἀνέβαινε ὀλοένα, ὁ φίλος μας λιγοθύμησε.

— Τελειώσαμε! δήλωσε ὁ γιατρός σὲ λίγα λεπτά. Νὰ τὴν ἤ παλιόσφαιρα!

Καὶ ἀφίνοντας τὴν στὸ τραπέζι, πρόσθεσε:

— Θάνατι ὥρα! ἀνάμνηση ἀργότερα. Θὰ τὴν κρεμάσει στὴν ἀλυσίδα τοῦ ρολοιοῦ του.

Ἔστερα, κοιτάζοντας τὸν πληγωμένο ποῦχε λιγοθυμήσει:

— Μπᾶ! εἶπε. Τί εἰν' αὐτά; Ὁ μικρὸς ἔκλεισε τὰ μάτια; Νὰ τοῦ τ' ἀνοίξουμε γρήγορα!

Ἕνα δυνατό τρίψιμο καὶ μερικὲς εἰσπνοὲς αἰθέρα συνέφεραν τὸ νεαρὸ στρατιώτη. Μὰ ἔμενε πάντα σὲ μιὰ κατάσταση νύστας, καὶ πρὶν τελειώσει ἡ ἐπίδεση τῆς πληγῆς, εἶχε ἀποκοιμηθεῖ βαθιά.

Ὁ γιατρός ἔγραψε τὴ συνταγή του, ἔδωσε τίς ὁδηγίες του καὶ χαιρετοῦσε γιὰ τὴ φύγῃ, ὅταν ἕνα ἡχηρὸ ρούχα-λητὸ ποῦρχόταν ἀπ' τὴν ἀνοιχτὴ διπλανὴ πόρτα, τὸν ἔκανε νὰ γυρίσῃ.

Μέσα στὸ σαλόνι, ὁ Πύλος ξαπλωμένος σ' ἕνα μαλακὸ ντιβάνι, κοιμόταν τοῦ καλοῦ καιροῦ.

Στὸ πλάι του εἶχε τὸ ὄπλο του καὶ τὸ ὄπλο τοῦ φίλου του. Κουρασμένος, ἔξαντλημένος ἀπὸ τὸν κόπο καὶ τίς συγκινήσεις, ὁ μικρὸς μαθητὴς εἶχε νοιώσει τὰ νεῦρα του νὰ λύνωνται.

«... Ἕνα παιδί νὰ σέρναι ἄλλο πληγωμένο». (Σελ. 18, στ. α')

Εἶχε ξαπλωθεῖ στὸ ντιβάνι, καὶ κεῖ ἄθελα τὸν πῆρε ὁ ὕπνος, τόσο γλυκὸς ὡς ἐρ' ἀπ' τὴν πολυτάραχη μέρα ποὺ πέρασε.

Ὁ θεὸς Ἑρρίκος τοῦρριξε μιὰ ματιὰ γεμάτη τρυφερότητα. Ἔστερα, δίχως νὰ πῇ λέξη, τοῦδγαλε τὰ παπούτσια καὶ τὰ ρούχα σιγά-σιγά, δίχως νὰ τὸν ξυπνήσῃ, ὅπως θᾶκανε μιὰ μαννούλα στὸ παιδί τῆς.

Ὁ Πύλος κοιμόταν πάντα βαθιά. Δὲν ἔνοιωσε οὔτε τὸν κ. Ραμπλό, ποὺ τὸν σήκωσε καὶ τὸν πῆγε σ' ἕνα κρεβάτι κι' ὁ μικρὸς ξαφνιάστηκε πολὺ ὅταν ξύπνησε τὸ πρωτ' κι' εἶδε πὼς δὲ βρισκόταν στὸ κρεβάτι τῆς καμαρούλας του, στοῦ θειοῦ του.

Περὶ τὸ νὰ σᾶς πῶ ὅτι καίνεις δὲ μάλωσε αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ μικρὸ φίλο μας γιὰ τὴν τόχῃ σκάσει. Ὁ θεὸς Ἑρρίκος δὲν εἶχε τὴ δύναμη νὰ τὸν τιμωρήσῃ. Ἀλλωστε ἡ μέρα αὐτὴ εἶχε μιὰ τόσο δυνατὴ ἐπίδραση στὸ χαρακτήρα τοῦ μαθητῆ, ὥστε φαινόταν πὼς μονομιάς εἶχε γίνῃ σχεδὸν ἄντρας.

Αὐτὸς ὁδήγησε τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωτ' τίς ἐρευνες γιὰ τὴν ἀνεύρεση τοῦ κ. Κάβ, ποὺ βρῆκαν τὸ πτώμα του τρυπημένο ἀπὸ ἐπτὰ σφαῖρες. Τυρρίζοντας, ἔνοιωσε τὴ μεγαλύτερη ὁδὴν τῆς ζωῆς του, καθὼς ἀντίκρουσε τὸ 1ο σύνταγμα τοῦ στρατοῦ τῆς Βάδης νὰ μπαίλῃ στὸ Ντιζόν, μετ' τὴ μουσικὴ ἐπὶ κεφαλῆς.

Ὁ ξερὸς καὶ βαρὺς κρότος τῶν στενῶν πρωσσικῶν ταμπούρων, καὶ τὸ ψιλὸ σφύριγμα ποὺ ἀφίναν τὰ φλάουτα τῆς μουσικῆς του, τὸν διαπέρασαν ὡς τὸ κόκκαλο. Ἀφίσε γρήγορα τὸν θεὸ του κι' ἔφτασε τρέχοντας στὴν ὁδὸ Σαρρύ, ἐνῶ δυὸ δάκρυα γυάλιζαν στὰ μάτια του.

Μ' ελπή τη λύπη του, ήταν άναγκα-
σμένος να θαυμάσει την ώραία τάξη
του πρωσικού στρατού. Οί στρατιώ-
τες περπατούσαν ρυθμικά σαν αυτό-
ματα, τὰ βήματά τους άφιναν ένα και
μόνο χτύπημα πάνω στο δρόμο και τὰ
χέρια τους πηγαινορχόνταν κι' αὐτὰ
ρυθμικά σαν έκκρεμές ρολογιού. Ἡ
έξαρτησή τους ήταν συγυρισμένη αὐ-
στηρά, οὐτ' ένα λουριδάκι δὲν ξέφευγε
ἀπ' τὴ θέση του. Ὁ στρατὸς αὐτὸς έ-
δινε τὴν ἐντύπωση πὼς ήταν μιὰ δύναμη!

Στὸ σπίτι τοῦ κ. Ραμπλὸ, βρῆκε τὸ
Γεώργιο περιτριγυρισμένο ἀπ' ἄλη τὴν
οικογένεια. Καὶ πλάι στὸ προσκέφαλό
του, ἡ μητέρα του, ἡ καίμενη ἡ μη-
τερούλα του ἔχυνε δάκρυα, δάκρυα χα-
ρᾶς. Ἦταν ἐκεῖ κι' ἡ Μαργαρίτα κι' ὁ
Μοχίλοφ. Τοὺς ἔχαν φέρει ὅλους
ἀπ' τὸ Πλομπιέρ.

Ἐπὶ τέλους! ἤξερε πὼς ὁ γιὸς τῆς
ζούσε. Ἦταν πληγωμένος... ἔστω, μὰ
ἦσαν ζωντανός! Καὶ μάλιστα ὁ για-
τὸς σήμερα ήταν πῶς ἡσυχος ἀπὸ χτέ-
ς. Κι' ἂν θέλετε μάλιστα νὰ μάθετε, ἡ
κυρὶ Καρδινιὰ δοκίμαζε μιὰ κρυφὴ
χαρὰ καθὼς συλλογιζόταν ὅτι ὁ γιὸς τῆς
ήταν πληγωμένος ἐλαφρά κι' ὅτι ἔτσι
βρισκόταν ἀναγκασμένος νὰ μείνῃ στὸ
κρεβάτι. Ἐνα μῆνα τοῦλάχιστο δὲ θὰ
μπορούσε νὰ παῇ πουθενά. Ἦταν δι-
κός τῆς πὸ πέρα, ἔχε ὁ Θεός!

Βέβαια, ὅπως θὰ δοῦμε ἀργότερα, οἱ
ὕπολογισμοί τῆς δὲ βγήκαν σωστοί. Μὰ
καὶ ποῖα μητέρα δὲ θὰ σκεπτόταν ἔτσι;
Ὡστόσο ὁ Γεώργιος πῆγαινε καλὴ-
τερα. Ἦταν καταπνέρο. ἔχε λιγάνια
πυρετο, μὰ αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ
μιλᾷ καὶ νὰ διηγῆται πὼς καὶ γιατί
βρισκόταν στὸ Ντιζό.

Ὁ Παῦλος πιά, ὅπως θὰ τὸ φαντά-
ζεστε, κρεμόταν ἀπ' τὸ στόμα του. Δὲ
χόρταινε ν' ἀκούῃ τίς περιπέτειες τοῦ
φίλου του καί, θὰ τὸ πιστέψετε; Τώρα
πιά δὲν ἔδρισκε καὶ τόση εὐχαρίστηση
νὰ τὸ σκάζῃ καὶ νὰ γυρίξῃ στοὺς δρό-
μους. Τὴν περισσότερη μέρα του τὴν
περνοῦσε πλάι στὸ κρεβάτι τοῦ μικροῦ
τραυματία.

Βλέποντας τὴ μεταβολὴ αὐτὴ τοῦ
ἀνεψιῦ του, ὁ θεὸς Ἐρρίκος εἶχε
μιὰν ώραία ἐμπνευση.

— Παιδί μου, τοῦ εἶπε, ἄκου νὰ σοῦ
πῶ κάτι. Ἀφοῦ οἱ διηγῆσεις τοῦ φίλου
σου σοῦ ἀρέσουν τόσο πολὺ, τοῦλάχισ-
στο κοίταξε κατὶ νὰ ὠφεληθῇς καὶ σύ!

— Νὰ ὠφεληθῶ; Καὶ πὼς;

— Σὺ κάνεις ὥραϊες ἐκθέσεις, δὲν
εἶν' ἔτσι;

— Ἀ! ἔκαμε ὁ Παῦλος ἑαφισμένος.

— Σὺ λοιπὸν γράφεις ὥραϊες ἐκθέ-
σεις. Στ' ἄλλα μαθήματα δὲν εἶναι προ-
κοπὴ ἀπὸ σένα, ἰδίως στὰ μαθηματικά.
Κάνε μου λοιπὸν μιὰ χάρη.

— Τὸ ἐπιθυμῶ πολὺ, ἀλλά...

— Δὲ σοῦ ζητῶ νὰ κινήσης τὰ βουνά.

Μόνο κάθε μέρα πιάνε καὶ γράφε μου
ἔτι σοῦ διηγείται ὁ Γεώργιος. Βλέπεις,
δὲν γυρεύω μεγάλα πράματα!

— Ἀ, τί ώραία ἰδέα! φώναξε ὁ
Γεώργιος Καρδινιὰ. Ὁ θεὸς μου, ὁ
πατέρας μου κι' ὁ παππούς μου ἄφι-
σαν τίς πολεμικὲς τους σημειώσεις. Θὰ
τοὺς μιμηθῶ κι' ἐγὼ τώρα... Ἐμπρός,
Παῦλο, θὰ μοῦ κάνης τὸ γραμματέα!
Ὁ Παῦλος ἦταν, κι' αὐτός, ἐνθου-
σιασμένος.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἔφεραν κοντὰ στὸ
κρεβάτι ἕνα τραπέζακι, μελάνη καὶ
χαρτί, κι' ὁ Παῦλος ἄρχισε νὰ κρατῇ
σημειώσεις, πού ὕστερα τίς καθαρό-
γραφε καὶ τίς διόρθωνε. Θὰ τίς ἀντι-
γράψω ἐδῶ ὅλες.

Ἔχουν τίτλο: «Οἱ Πολεμικὲς μου
ἐντυπώσεις». (Αὐγούστος - Ὀκτώβριος
1870) κι' ἀκολουθεῖ ἡ ἐξῆς ἀφιέρωση:
«Στὴ νύχτῃ τοῦ πατέρα μου, τοῦ θεοῦ
μου καὶ τοῦ παπποῦ μου. Ἀκόμα, καὶ
στὴν ἀγαπημένη μου μητέρα ἀφιερώνω
αὐτὲς τίς σελίδες.

Γεώργιος Καρδινιὰ».

Κι' ἀρχίζουν ἔτσι:

«Καλή μου μαμμά,

Δὲ θὰ γράψω τίποτα ἐδῶ γιὰ τὴν
ἀναχώρησή μου, οὐτε γιὰ τίς μέρες πού
ἀκολουθήσαν, οὐτε καὶ γιὰ τὸ σκληρὸ
πένθος πού μὰς χτύπησε.

Ἐδῶ θὰ γράψω γιὰ τὸν ἑαυτό μου.
Ἀκουσέ μου λοιπὸν, κι' ἔχε πάντα στὸ
νοῦ σου ὅτι ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ πού
εἶμαι μακριὰ σου, ξεπληρώνω ἕνα κα-
θήκον καὶ τὸν ὅρκον πού ἔδωσα στὸν
πατέρα.

Ὅπως σοῦ ἔγραφα στὸ τελευταῖο μου
γράμμα, ἐμπιστεύθηκα στὸν Ἀδελφὸ Ὁρ-
μεσσὸν τὴ φροντίδα νὰ θάψῃ τὸν πατέρα
καὶ τὸν ἀποχαιρέτησα, γιατί τὸ χρέος
μου μὲ καλοῦσε ἄλλου.

Τί ἔπρεπε νὰ κάμω; Νὰ γυρίσω στὸ
Μέτς καὶ νὰ καταταχθῶ στὸ στρατὸ τοῦ
Μπαζαίν, ἢ νὰ βρῶ τὸ στρατὸ πού
συγκεντρωνόταν στὸ Σαλόν, μὲ ἀρχηγὸ
τὸ στραταρχὴ Μάκ-Μόν;

Προτίμησα τὸ δεύτερο.

Δὲν ἤθελα νὰ γυρίσω στὸ Μέτς. Καὶ
τὴν εὐλογημένο προαίσθημα πού ἦταν!
Ἀνέλα πάει ἐκεῖ, τώρα θάμουν αἰχμά-
λωτος σὲ κανένα πρωσικὸ μπουντρούμι.

Ἀλλωστε, ὑπολόγιζα νὰ βρῶ στὸ Σα-
λόν καὶ τὸν ἐξαδελφὸ μου τὸν Πέτρο
Μπερτινύ, πού θὰ μ' ἔπαιρνε ἀμέσως
μαζί του.

Δὲν ἦταν εὐκόλη δουλειά. Ἐπρεπε
ὄχι μόνο νὰ περάσω τίς πρωσικὲς
γραμμές, ἀλλὰ καὶ νὰ φυλάγομαι μὴν
πέσω ἀπάνω στίς στρατιὲς τοῦ πρίγ-
κηπα τῆς Σαξωνίας καὶ τοῦ πρίγκηπα
τῆς Πρωσίας, πού βάδιζαν κι' αὐτὲς
πρὸς τὸ Σαλόν. Καὶ γρήγορα εἶδα πόσο
σοφὰ καὶ προσεκτικὰ ἔχαν ὀργανώσει
οἱ Γερμανοὶ τὴν ὑπηρεσία τῆς ἀσφα-
λείας τους. Ὑστερ' ἀπὸ χίλιους κό-

πους, κατάφερα νὰ φτάσω στὸ Βερδέν.

Τὰ πολιτικά μου ρούχα κι' ἡ μικρὴ
μου ἡλικία μὲ βοήθησαν πολὺ νὰ πε-
ράσω. Μά, ὅπως κι' ἂν ἦταν, κάθε
φορὰ πού συναντοῦσα μιὰ περιπολία,
ἕνα σταθμό, ἕνα φυλακεῖο, μῆπνιγαν
στὶς ἀνακρίσεις κι' ἀναγκαζόμουν νὰ
μηχανεύομαι χίλιες δυὸ κατεργαριῆς
γιὰ νὰ περῶ.

Μὰ ὅλ' αὐτὰ δὲν μ' ἀπέλπιζαν. Εἶχα
τὴν πίστη πού ὑποστηρίζει, ἤμουν γε-
ρός κι' εἶχα καὶ λεφτά! Ἀκόμα ἤξερα
καὶ τὰ γερμανικά κι' αὐτὸ μὲ βοήθουσε
πέρα πολὺ.

Ὅχι πὼς ἔδωγα καὶ μιὰ μονάχα
φράση σ' αὐτὴ τὴ γλώσσα. Αὐτὸ φυλα-
γόμεν νὰ μὴ τὸ κάμω. Μάθαινα ὅμως
ὅλα τὰ νέα, ἀκουγα πληροφορίες πού
μοῦ χρησίμευαν. Αὐτὸ γινόταν ἰδίως
στὰ χάιν, πού σταματοῦσα γιὰ νὰ τρώω.

Γιατὶ περὶ τὸ νὰ σοῦ πῶ ὅτι πῆγαινα
πάντα πεζός. Σιδηρόδρομοι δὲν κυκλο-
φοροῦσαν πιά. Ἀμάξι δὲν ἔπαιρνα γιὰ
νὰ μὴ γεννήσω ὑποψίες. Περπατοῦσα,
σὰ νάμουν ἕνας ντόπιος, πού πῆγαινε
νὰ κανονίσῃ τίς δουλειές του.

Στίς 25 Αὐγούστου ἔφθασα στὸ Κλερ-
μόν. Βρισκόμουν ἀκριβῶς μέσα στὴν
ἀκτίνα τοῦ στρατοῦ τοῦ πρίγκηπα τῆς
Σαξωνίας, πού τὸ Γερμανικὸ Ἐπιτε-
λεῖο τὸν ὀνόμαζε «4η Στρατιά». Τὸ
Κλερμόν ἦταν γεμάτο ἀπὸ γερμανικά
κάρρα, κακοφτιασμένα, σκεπασμένα μὲ
μουσαμάδες, πού τ'άσερναν ἄλογα ἀσθε-
νικά καὶ κοκκαλιάρικα.

Δὲν ἦταν κάρρα τοῦ ταχτικτοῦ στρα-
τοῦ. Ἰδιοκτῆτες τους ἦταν ἀνθρωποι
βρωμεροὶ καὶ κουρελιῆδες πού διψοῦσαν
τὴν ἀρπαγή. Οἱ περισσότεροι ἦταν
Γερμανοεβραῖοι. Κι' ὅλοι αὐτοὶ ἀκολου-
θοῦσαν τὸ στράτευμα, ὅπως τὸ ἀκολου-
θοῦν καὶ τὰ κορακιά γιὰ τὰ πτώματα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΙΧ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Ο ΓΕΡΟ-ΜΠΟΥΡ

(Γερμανικὸ Διήγημα)

Ὁ γέρο-Μπούρ, δίχως ἄλλο, πέθανε
σὰν ἥρωας. Πάνω σ' ἕνα μικρὸ ὕψωμα,
εἶναι χτισμένο τὸ σπίτι τῶν Μπούρ καὶ
κοιτάζει κάτω πρὸς τὴν ἡσυχὴ κοιλάδα,
τὸ Τσέλ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας.
Σ' αὐτὴν πολλὲς φορές, τὸ Σάββατο, τὸν
καιρὸ πούχε τὴν ὕγειά του, πῆγαινε ὁ
γέρο-Μπούρ, «γιὰ τὴ χάρη τῆς Θεοτό-
κου» κι' ὅταν ἀρρώστησε καὶ χειροτέ-
ρεψε, ἔστειλε κάτω στὸ ξωκλήσι τὰ
παιδιά του, νὰ παρακαλέσουν τὸ Θεὸ
νὰ τοῦ χάρισῃ εὐτυχισμένες τίς τελευ-
ταίες του στιγμές.

Ὁ Ἐφημέριος ἀπὸ τὸ Τσέλ πῆγε καὶ
τὸν κοινωνήσε. Ἐτσι ὁ Μπούρ δὲν ἔφο-
βόταν τὸ θάνατο.

Εἶταν μιὰ ζεστὴ καλοκαιρινὴ μέρα,
ὅταν ὁ Γέρος μὲ τὸ δρεπάνι χτύπησε

στὸ σπῖτι γιὰ νὰ πάρῃ τὸν Μπούρ καὶ
νὰ τὸν πᾶν κοντὰ στὴ γυναῖκα του.
Πού, χρόνια τώρα, ἀναπαύονταν στὸ κοι-
μητήρι τοῦ Τσέλ.

Τὰ παιδιά του, ὅλα μεγαλωμένα, στε-
κόνταν γύρω στὴν κλίνη τοῦ πατέρα τους.
Κάτω στὸν κάμπο δούλευαν οἱ ὕποτα-
χτικοὶ καὶ τὰ κορίτσια, γιὰ νὰ κουδα-
λήσουν τὰ θερισμένα σπαρτά.

Πέρα ἀπὸ τ' ἀντικρινὸ βουνό, μιὰ
μπόρα ἔρχόταν πρὸς τὴν κοιλάδα. Βρον-
τὲς ἀκούονταν μακριά.

«Ὅταν πεθαίνουν ἄρχοντες, τὰ οὐρά-
νια πυρπολοῦνται» λέει ὁ Σαίξπηρ·
κι' ἕνας τσιφλικάρχης Γερμανὸς εἶναι
βέβαια κι' αὐτὸς ἕνας ἄρχοντας.

Πολὺ λίγες στιγμές ἔμεναν ἀκόμα
τοῦ γέρο-Μπούρ. Ψυχομαχώντας, ἄκουε
τὸ βοητὸ τῆς μπόρας πού σίμωνε καὶ
συλλογίστηκε τὰ σπαρτά, πού βρισκό-
ταν κάτω στὰ πόδια τοῦ λόφου.

— Μπορὼ νὰ πεθάνω καὶ μονάχος;
ἄρχισε νὰ λέει ὁ γέρος στὰ παιδιά του·
βοηθήστε κάτω τοὺς ἀνθρώπους νὰ δέ-
σουν τὰ δεμάτια καὶ νοιαστῆτε γιὰ τὸ
ψωμί σας τοῦ χειμῶνα. Ἐγὼ δὲ χρειά-
ζομαι πιά τίποτα· θὰ περιμένω τὸ χει-
μῶνα κεῖ-κάτω στὸν αὐλόγυρο τῆς
Ἐκκλησίας.

Πίσω ἀπὸνα παμπάλαιο μπαούλο,
στὴν κάμαρα τοῦ ἐτοιμοθανάτου, βρι-
σκόταν ἀπὸ χρόνια ἕνα γέρικο μακρὸ
τουφέκι, ἀλλόκοτο, πού τὸ λέγανε
«Μπούμμλερ».

Ἀκόμα κι' ὁ προπάππος τοῦ Μπούρ
τὴν Ἀρχιχρονιά καὶ τὴν Ἀνάσταση εἶχε
ρίξει στὸν κάμπο μὲ τὸ Μπούμμλερ.
Μ' αὐτὸν ἤθελε τώρα κι' ὁ γέρο-Μπούρ
νὰ διαλαλήσῃ τὸ θάνατο του!

— Γεμίστε μου τὸ Μπούμμλερ καὶ
στηλώστε τον στὸ παράθυρο, ἐξακολου-
θήσε· ὕστερα δέστε στὴ σκαντάλη ἕνα
σπάγγο· αὐτὸν μοῦ τὸν δίνετε στὸ χέρι.
Ἐτσι ἔγινε κι' ὕστερα ὁ γέρος ἐπρό-
σθεσε:

— Καλά· τώρα πηγαίνετε κάτω καὶ
δοηθήστε νὰ δέσουν τὰ δεμάτια. Ὁ πα-
τέρας σας περιμένει τὸ θάνατο. Σὰν
ἔρθῃ, τραβῶ τὸ σπάγγο τοῦ Μπούμμλερ.
Καὶ σὰν τὸν ἀκούσετε κάτω στὴν κοι-
λάδα, γονατίστε καὶ πῆτε ἕνα Πάτερ
ἡμῶν καὶ Κύριε ἀνάπαυσε τὴν ψυ-
χή του. Γιατὶ ὁ πατέρας σας θὰ εἶναι
νεκρός. Καὶ τώρα ὁ Θεὸς μαζί σας.
Νῆστε καλοὶ ὅπως εἶταν ὁ πατέρας σας
κι' ἡ μάνα σας.

Ὑστερα ἔδωσε στὸ καθένα ἀπ' τὰ
παιδιά του τὸ χέρι γι' ἀποχαιρετισμὸ
καὶ τὰ ἔδωσε λέγοντας:

— Ἀντε, πηγαίνετε γρήγορα· οἱ βρον-
τὲς ὅλο καὶ γίνονται συχνότερες.

Πάντα ἡ θέληση τοῦ γέρου εἶταν
ἀλύγιστη σὰν τὸ σίδερο· ἡ τελευταία
τοῦ θέληση ὅμως εἶταν σκληρὴ σὰ δια-
μάντι.

Τὰ παιδιά, πάντα συνειθισμένα νὰ κά-

νουν τὸ θέλημά του, ὑπάκουσαν καὶ
τούτῃ τῇ φορᾷ.

Κλαίοντας, κατέδωκαν τὸ λόφο καὶ
δακρυσμένοι ἄρχισαν νὰ δένουν τὰ δε-
μάτια τους. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἄφη-
ναν τὴ δουλειά καί, πάντα μὲ δακρυ-
σμένα μάτια, κοιτοῦσαν κατὰ τὸ σπῖτι,
μὴ τυχόν καὶ δὲ ξεχώρισαν τὸν κρότο
τοῦ Μπούμμλερ μὲς στίς βροντὲς τοῦ
οὐρανοῦ.

Μόλις τὸ τελευταῖο δεμάτι δέθηκε
καὶ φορτώθηκε, ἀστραπὲς καὶ βροντὲς
συντάραξαν τὸν ἀέρα.

Μιὰ αἰρνίδα σιγὴ ἀκολούθησε. Κι' ἄ-
ξαφνα, μιὰ τουφεκιὰ πέφτει ἀπ' τὸ

σπῖτι: ὁ Μπούμμλερ δίνει τὸ σινιάλο
τοῦ θανάτου τοῦ πατέρα.

Πλάι στ' ἀμάξι μὲ τὰ δεμάτια, γονα-
τίζουν τὰ παιδιά καὶ προσεύχονται.
Λένε ἕνα «Πάτερ ἡμῶν» καὶ «Κύριε,
ἀνάπαυσε τὴν ψυχὴ του»...

Ὑστερ' ἀνεβαίνουν τὸ βουνό, κουδα-
λώντας τὰ δεμάτια στὸ πατρικὸ σπῖτι.
Μπαίνοντας στὴν κάμαρά του, βρί-
σκουν τὸν πατέρα τους νεκρό.

Τὰ σπαρτά ὅμως εἶναι σιγουραρι-
σμένα στὸ σπῖτι. Κι' ὁ πατέρας στὴν
κάμαρά του, κοιμάται ἡσυχος τὸν αἰῶ-
νιον ὕπνο.

(H. Hansjakob)

Μετάφρ. Γ. ΚΟΥΓ.

ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Β'. (Συνέχεια)

Γιατὶ ἀφοῦ δὲν εἶχε δεῖ τὸ σκύλο ποτέ τῆς, δὲν ἤξερε τὸ μπόι του καὶ φυσικὰ
δὲν μπορούσε νὰ πεῖ τίποτα στὸν κύρ-Ἀντώνη γιὰ τὰ μέτρα τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ
μαραγκὸς ὡστόσο, κρατώντας τὸ μέτρο του, ἔδωκε τὰ μάτια του πότε στὴ
Μαρίτσα καὶ πότε στὴν Κατερίνα. — «Μίλησε λοιπὸν, Κατερίνα, μίλησέ του!»

Ἡ Κατερίνα, ἀφοῦ σκέφτηκε λίγο, εἶπε: «Νομίζω, κύρ-Ἀντώνη, πὼς
πρέπει νὰ τὸ φτιάξουμε μεγάλο, γιὰ νὰ εἴμαστε πῶς οἱ γονοὶ. Μπορεῖ ὁ σκύλος
νὰ εἶναι μεγάλος. Ἄν εἶναι πάλι μικρός, ἔ, δὲν πειράζει, ἄς τοῦ πέφτει λίγο
μεγάλο». — «Καὶ τὸ σχέδιο νᾶχει; θέλετε νὰ σᾶς τὸ φτιάξω σὰν ἕνα ἐξοχικὸ
σπιτάκι;» — «Ναί! λέει ἡ Μαρίτσα» «σὰν σπιτάκι ἐξοχικὸ, μὲ μιὰ πορτίτσα!»

Τότε ὁ κύρ-

Ἀντώνης, παίρ-
νοντας ἕνα κομ-
μάτι κιμωλία,

σχεδίασε στὴν
πόρτα τοῦ μα-
γαζιοῦ του τὸ
σπιτάκι. — «Ε-

τσι θὰ γίνεῖ»,
εἶπε. «Ἀντὶ γιὰ
σκεπὴ ἀπὸ νε-
ραμίδια, θὰ τοῦ

βάλω ξύλο γερό
γιὰ νὰ μὴν ἀφί-
νει τὴ βροχὴ νὰ
περνάει. Ἐδῶ

θὰ εἶναι ἡ πορ-
τίτσα πού θὰ
μπαίνει ὁ νοι-
κοκύριος τοῦ

πανωφοριοῦ μὲ τίς μακριὲς τοῖχες. Θὰ τὴν κάνω ψηλὴ, γιὰ νὰ μὴ χτυπᾷ τὸ
κεφάλι του. Ὅσο γιὰ τὴν οὐρά, ἔ, ἄς τὴ μαζεύει ὅταν μπαίνει. Μέσα θὰ στρώσω
καὶ λίγο ἄχυρο». — «Καὶ πότε θὰ εἶναι ἔτοιμο;» ρώτησε ἡ Μαρίτσα.

Ὁ κύρ-Ἀντώνης ἔβαλε πάλι τὸ μέτρο του αἰγὰ-αἰγὰ στὴν πλατὴν του τσέπη.
«Πότε;» ξαναρωτοῦσε ἡ Μαρίτσα. «Κατερίνα, πές του νὰ μᾶς πῇ πότε...» —
«Πότε θὰ εἶναι ἔτοιμο τὸ σπιτάκι, κύρ-Ἀντώνη;» ρώτησε κι' ἡ ὑπηρετρία.

Ὁ μαραγκὸς κατέβασε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ σκεφτεῖ.

«Πότε;» εἶπε. «Δοξαζιάζω νὰ τὸχω τελειώσω ὡς αὔριο βράδυ ἢ τὴν Τετάρτη
τὸ πρωῒ. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς δώσω καὶ τὸ λόγο μου, μὰ θὰ προσπαθῶσω.
— Ὡ! εὐχαριστῶ, κύρ-Ἀντώνη!» φώναξε ἡ Μαρίτσα.

Ὁ μαραγκὸς τίς χαιρέτησε καὶ μπῆκε σὲ μαγαζὶ του, κουβαλώντας καὶ
μιὰ μεγάλῃ κάτασπρη σανίδα. Ἡ Μαρίτσα κι' ἡ Κατερίνα πῆσαν πάλι τὸ δρόμο
γιὰ τὸ σπῖτι.

Ἀμ ὁ σκύλος; Πότε θαρχόνταν ὁ σκύλος πού θὰ καθόταν στὸ σπιτάκι;
Ἡ Μαρίτσα τὸν περιμένε τώρα ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ.
(Ἀκολουθεῖ)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΙΑΝ ἔδωμάδα πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα, ἔλαβα στὸ σπίτι ἕνα χαρτί. Τὸ μοίραζε ἡ Ἐπιτροπὴ πὺ διόρισε ἡ Μητρόπολις γιὰ νὰ μαζέψει

χρήματα γιὰ τοὺς φτωχοὺς, κι' ἦταν μιὰ θερμὴ ἐκκλήσις στὰ φιλόπνευστα αἰσθηματὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἀπόρησα ὅταν διάβασα αὐτὸ τὸ χαρτί. Ὑπάρχουν, εἶπα, ἀκόμα φτωχοί; Ὑπάρχουν ἀκόμα ἀδελφοί μας πὺ περιμένουν νὰ τοὺς κάνουμε ἐλεημοσύνη, ὅπως τὸν καλὸ, τὸν καλὸ δηλαδὴ παλιὸ καιρὸ, γιὰ νὰ γιορτάσουν τὰ Χριστούγεννα; Μὰ ποιοὶ εἶναι τάχα αὐτοί; Οἱ Πρόσφυγες; Ἐκατομμύρια ἑκατομμυρίων ἔχουν μαζευτεῖ καὶ μαζεύονται ὅλοένα γι' αὐτοὺς... Οἱ ἐργάτες; Μὰ ὁ πῶς φτωχός, ὁ πῶς μικρός, ὁ πῶς ἀρχάριος στὴν τέχνη του, παίρνει σήμερον ἡμερομίσθιο πὺ δὲν τὸ εἶχε ἄλλη φορὰ ὁ ἀρχιεργάτης...

Ποὺ εἶν' αὐτοὶ οἱ φτωχοί; Ποὺ εἶναι τὰ παιδιὰ, οἱ νέοι, τὰ κορίτσια, οἱ γυναῖκες πὺ γυρεύουν καὶ δὲ βρίσκουν ἐργασία; Ἐδῶ τρέμω μὴ μοῦ φύγει ὁ ὑπηρετὴς μου, γιὰτὶ ξέρω πὺς θάρ- γησω νὰ βρῶ ἄλλον. Καὶ τρομάζω μὴ μοῦ φύγει ἡ καμαριέρα μου, γιὰτὶ ξέρω πὺς δὲν θὰ μπορούσα νὰ τὴν ἀντικαταστήσω παρὰ μόνον ἂν ξέδγαζα καμμιὰ ἀπ' ἄλλο σπίτι, δίνοντάς της διπλάσιο μισθό. Κι' αὐτὸ τί σημαίνει; Μὰ τί ἄλλο παρὰ πὺς δὲν ὑπάρχουν πιά φτωχοί; Ἐκτός ἂν εἶν' ἐκεῖνοι πὺ δὲν θέλουν ἢ δὲν καταδέχονται νὰ ἐργασθῶν, πὺς προτιμοῦν νὰ ζητιανεύουν ἀπὸ τραπεζιὰ ἢ ἀπὸ ψωροπερηφάνεια, κι' οἱ γέροι, οἱ ἄρρωστοι, οἱ σακάτιδες, οἱ ἀνίκανοι. Ἀ, αὐτοὶ ναί. Μὰ πάλι πόσοι εἶναι; Καὶ τόσα νοσοκομεία, τόσα φι- λανθρωπικὰ ἱδρύματα, τόσα ἄσυλα πὺς ἔχουν γίνε γι' αὐτούς; Κι' οἱ συγγενεῖς τους, — γονεῖς, παιδιὰ, ἀδελφία, ἐγγόνια, — πὺ εἶναι σὲ θέση νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ παίρνουν τέτοιους μισθοὺς, δὲν μποροῦν τάχα νὰ τοὺς περιθάλπουν;

Αὐτὰ θυμήθηκα, αὐτὰ συλλογίστηκα κι' ἀπόρησα ὅταν διάβασα τὴν ἐκκλήσις ἐκείνη τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὰ Χριστούγεννα τῶν φτωχῶν. Εἶχα, βλέπετε, τὴν ἰδέαν πὺς ἡ φτώχεια ἐξαλείφθηκε ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς! Ἀλλὰ — εἶπα ὕστε- ρα, — γιὰ νὰ γίνονται ἀκόμα τέτοιες Ἐπιτροπές, τέτοιαι ἔρανοι καὶ τέτοιες ἐκκλήσεις, θὰ πῆ πὺς ἔχω λάθος καὶ πὺς ὑπάρχουν ἀκόμα καὶ παραυπάρ- χουν φτωχοὶ ἀξιοδοθήτοι, κι' ἂς μὴν

τοὺς βλέπω, κι' ἂς μὴν τοὺς ξέρω. Ἀς δώσω λοιπὸν κι' ἐγὼ ὅ,τι μπορῶ σ' αὐ- τὴ τὴν Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ μοῦ τὸ γυρεύει. Νά, πὺ ἡ φτώχεια δὲν ἐξαλείφθηκε ἀκόμα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς!...

Ναί, μὰ μήπως εἶναι λιγότερη ἀπὸ ἄλλοτε; Μήπως οἱ φτωχοί, οἱ πεινα- σμένοι, οἱ δυστυχισμένοι, δὲν εἶναι πιά ἀμέτρητοι ὅπως τὸν καλὸ ἢ τὸν καλὸ παλιὸ καιρὸ, πὺ ὅταν ἔδωκα τὸν ὑπε- ρέτη μου, ἔδωκα εὐθὺς ἄλλους δέκα νὰ διαλέξω, ἢ ὅταν ἔδωκα τὴν καμα- ριέρα μου, ἐρχόνταν ἄλλες δέκα νὰ μὲ παρακαλέσουν;... Ἀ, ὅσο γι' αὐτό, μοῦ φαίνεται πὺς δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία. Ὁ κόσμος ἄλλαξε στὶς ἡμέρας μας κι' ἄλ- λάζει καθεμέριον. Κι' ἡ κυριότερη ἄλ- λαγή του εἶναι αὐτὴ ἡ ὑποχώρησις νὰ ποῦμε τῆς φτώχειας, τὸ λιγότερον τῶν φτωχῶν. Ὁ πόλεμος, σ' ὅλην τὴν Εὐρώπῃ, ἔδωκε θάρρος τοὺς ἐργάτες νὰ γυρέψουν περισσότερα. Καὶ τοὺς τὰ ἔδωσαν θέλον- τας καὶ μὴ. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, γεωρ- γοί, βιομήχανοι, ἔμποροι, μικροὶ ἄλλη φορὰ, πλούτησαν, μεγάλωσαν. Ἐγιναν παντοῦ ἐπιχειρήσεις μεγάλες πὺς χρειά- σθηκαν τεχνίτες, ὑπαλλήλους, ἐργάτες, ὑπηρετὲς ἕνα σωρὸ, κι' οἱ ἀνθρωποὶ βρή- καν δουλειά. Ἐνῶ ἄλλη φορὰ παρακα- λούσαν, τώρα τοὺς παρακαλοῦν...

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, — καὶ γι' ἄλλους ἀκόμα πὺς δὲν χρειά- ζεται νὰ τοὺς ἀραδιάσω ἐδῶ, — στὰ περισσότερα φτωχόσπιτα μπήκε, ἂν ὅχι ὁ πλοῦτος, τουλάχιστον μιὰ ἀνεση. Οἰκο- γένειες πὺ ἄλλη φορὰ μόλις εἶχαν νὰ τρῶνε, σήμερον μποροῦν κιόλα νὰ γλεν- τοῦν. Καὶ πολλοὶ ἡμερομίσθιοι, πὺς γιὰ νὰ κάμουν ἄλλη φορὰ Χριστούγεν- να, ἔπρεπε νὰ γυρέψουν βοήθημα, ἐλεημοσύνη, σήμερον μποροῦν νὰ δίνουν αὐτοὶ γιὰ τοὺς φτωχότερους.

Ἀλλὰ τὴ στιγμή πὺ οἱ φτωχότεροι λιγοστεύουν, θὰ πῆ πὺς οἱ ἀνθρωποὶ τελίζουν νὰ ἐξισωθῶν. Νὰ μὴν ὑπάρ- χουν πιά στὸν κόσμον φτωχοὶ καὶ πλού- σιοι, ἀλλὰ νὰ ἔχουν ὅλοι ὅ,τι τοὺς χρειά- ζεται καὶ νὰ ζοῦν σὰν ἀδελφοί. Μὲ ἄλ- λους λόγους νὰ γίνεταί μιὰ πῶς δίκαιη μοιρασιά τῶν ἀγαθῶν τῆς Γῆς, τῶν δώ- ρων τοῦ καλοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἴσα- ῖσα δὲν γεννήθηκε κι' ὁ Χριστός; Γιατὶ δὲν ἦλθε σὰ σήμερον στὸν κόσμον; Αὐτὸ δὲν ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους; Τὴν Ἰσό- τητα καὶ τὴν Ἀδελφότητα; Ὡ, ναί! Τὴν Ἰσότητα ἐδίδαξε κι' αὐτὴ θέλει ὁ Χριστός πὺς γεννήθηκε σὰ σήμερον στὴ Φάτιν. Καὶ τὴ στιγμή πὺ οἱ ἀνθρω- ποὶ τελίζουν νὰ ἐξισωθῶν, δὲν κάνουν ἄλλο παρὰ νὰ κολουθοῦν καὶ νὰ πραγ- ματοποιοῦν τὴν ἐντολή του. Ὅσο, γιὰ ἕνα ἢ ἄλλο λόγο, λιγοστεύουν οἱ φτωχοί, τόσο ἐπικρατεῖ ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καὶ τόσο ἐρχεται ἡ βασι- λεία του. Κι' ὅταν αὐριο δὲν θὰ ὑπάρ- χει οὐτ' ἕνας φτωχός, ὅταν ὅλοι οἱ ἀν-

θρωποὶ θὰ ἔχουν γιὰ νὰ ζοῦν, κι' ὅταν ὅλοι θὰ μποροῦν νὰ γιορτάζουν Χρι- στούγεννα χωρὶς νὰ τοὺς κἀνὴ κανεὶς ἐλεημοσύνη καὶ χωρὶς νὰ γίνονται Ἐπι- τροπές γιὰ τέτοιους ἐράνους, — τότε θὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ πὺς ἦλθε πιά ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ καὶ πὺς ἐγινε ἡ κοινωνία, ἡ χριστιανικὴ κοινωνία πὺς θέλησ' Ἐκεῖνος.

Σὰ σήμερον λοιπὸν πὺς γεννήθηκε ὁ Χριστός, ἂς εὐχηθῶμε νὰ μὴν ἀνακό- ψει τίποτα τὴν πρόοδο πὺς γίνεταί τώρα καὶ νὰ ναναιτεῖλει γρήγορα ἡ ποθητὴ ἐκεῖ- νη ἡμέρα.

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΘΩΜΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΣ COLOMBE
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια)

Μισάνοιξε τὰ ματάκια της καὶ ψιθύ- ρισε:

— Διψῶ!...

— Διψῶ! φώναξε ὁ Γεροθωμάς. Καὶ νὰ μὴν ἔχω μιὰ στάλα κρασί νὰ τῆς δώσω! Ἐγὼ, βλέπεις, ἄμα διψῶ, πᾶω στοῦ κυρ Μιχάλη καὶ πίνω... — Μαμμά! νερό! ξανάπε ἡ μικρὴ μὲ ἀγωνία.

— Τὸ κακόμοιρο! ἔεχασε πὺς ἡ μητέρα του πέθανε... Νερό; ἀλήθεια κι' ἐγὼ δὲν τόχα συλλογιστεῖ πὺς, ἄμα διψῶ κανεὶς, μπορεῖ νὰ πιεῖ καὶ νερό. Στάσου, μικρὴ μου, περίμενε. Νερό ἔχω!...

Τὴν ἔδωκε χάμω, πήρε ἕνα παλιὸ πηλινὸ κανατάκι ὅπου ἔβαζε τὰ ξυλά- κια τῶν μύλων τοῦ ἀφοῦ τὰ λιάνιζε, καὶ τὸ γέμισε νερὸ ἀπ' τὴν στάμνα του. Ἐπειτα γύρισε στὴ Μαρίκα, τὴν ξανα- πήρε στὴν ἀγκαλιά του κι' ἐπλησίασε τὸ κανατάκι στὰ χεῖλη της. Ἡ μικρὴ ἤπιε καλὰ κι' ἀνοῖξε ὀλωςδιόλου τὰ μάτια της. Κι' ὅταν εἶδε μπροστὰ της τὸ ἄγνωστο πρόσωπο τοῦ Γεροθωμά μὲ τὰ μακριὰ γένεια καὶ τὰ χτενίστα μαλλιά πὺς ἦταν ἄνω-κάτω κι' ἔμοια- ζαν σὰ φρύγανα, τρόμαξε τόσο πολὺ, πὺς πῆδησ' εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά του κι' ἔκαμε νὰ φύγει. Μὰ τὰ ποδα- ράκια της δὲν τὴν βαστοῦσαν πιά κι' ἔ- πεσε χάμω. Τότε ὁ Γεροθωμάς τὴ σή- κωσε, τὴν ἔβαλε πάλι στὸ στῶμα κι' ἄρ- χισε νὰ τὴ χαϊδεύει, ἀπαράλλαχτα ὅπως χαϊδεύουμετὰ μικρὰ ζῶα ὅταν ἀγριεύουν.

— Ἐλα, μικρούλα, τῆς ἔλεγε, ἔλα μισούλα, σύχασε κι' ἐγὼ σ' ἀγαπῶ. Ἀκόμα ἕνα ποτηράκι νερό;... Ὁχι;... Καλὰ. Πάμε πάλι στὴ φωτίτσα;... Κι' ἔ- πειτα νὰ πλύνουμε καὶ τὸ κεφαλάκι πὺς εἶναι ὅλο αἵματα;... Μὴ φοβάσαι!.. Τὶ μὲ φοβάσαι;... Ἐγὼ δὲν τρώω παι- διὰ. Ἐγὼ ἔχω καλύτερα τὸ ψωμάκι, τὸ τυράκι καὶ... τὸ κρασάκι!

Καὶ μὲ τὸ ἄσπετο τοῦ αὐτοῦ ὁ Γερο-

θωμάς γέλασε δυνατὰ. Ἡ Μαρίκα ὅμως σῶπαινε. Δὲ μιλοῦσε λέξη, μὰ οὐτε ἔκλαιγε. Κι' ὅταν σὲ λίγο τὴν ξανα- πήρε στὰ γό- νατά του ὁ γέ- ρος, δὲν τοῦ ἀν- τιστάθηκε κα- θόλου. Τὸ προ- σωπάκι της ἦ- ταν χλωμό, τὸ στοματάκι της κλειστὸ καὶ τὰ

μεγάλια της μάτια ἦταν ἀνοιχτά καὶ καρ- φωμένα στὸ ἴδιο σημεῖο. Ἐμοιάζε ἔτσι μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Ἐλπινίκης.

Ὅλα τὴν ἐτρόμαξαν, κι' ὁ Γεροθω- μάς κι' ἡ κάμαρά του. Ἐνόμιζε πὺς τὴν εἶχαν πιάσει οἱ νυκτοβάτες καὶ πὺς αὐτὸς ὁ γέρος μὲ τὰ γένηα γένεια θὰ τῆς ἐτριβε τὰ πόδια γιὰ νὰ χορεύει ἢ θὰ τὴν πότιζε γιὰτρικὸ γιὰνὰ μεῖνει ζαρω- μένη, νὰ μὴν μεγαλώσει ποτέ. Κι' οὐτε νάντισταθῇ μπορούσε, οὐτε νὰ φύγει. Πάει εἶναι χαμένη! Ἀλλὰ μὰζὶ μὲ τὴν ἀπελπισία, αἰσθανόταν καὶ μιὰ μεγάλῃ ἀγανάκτηση, μιὰ φούρκα, γιὰτὶ νὰ πάθει αὐτὸ τὸ κακό, γιὰτὶ νὰ πια- στεῖ ἔτσι...

Κι' ἐνῶ συλλογιζόταν αὐτὰ ἡ Μαρίκα, ὁ Γεροθω- μάς, χωρὶς νὰ ὑποπτεύεται τί ἔλεγε ἡ μικρὴ μὲ τὸ νοῦ της, ἐξακολουθοῦσε νὰ τὴν περιποιῇται, νὰ τῆς ζεσταί- νει τὰ παγωμένα πόδια, νὰ τὴν κρατεῖ ἀπαπαυτικὰ στὴν ἀγκαλιά του καὶ νὰ τῆς γλυκομιλά.

— Καὶ πὺς σὲ λένε, μι- κρούλα μου; Χάρισέ μου τὸνοματάκι σου... Θέλεις νὰ σοῦ πῶ πρῶτα ἐγὼ πὺς μὲ λένε; Μὲ λένε Γεροθω- μά... Παράξενο ὅμως νὰ μὴ μὲ γνωρίζεις. Φαίνεται πὺς δὲν θὰ εἶσαι ἀπὸ δῶ, θὰ ἦρθες ἀπ' ἄλλον τόπον. Γιατὶ ἐδῶ ὅλα τὰ παιδιὰ μὲ γνωρίζουν... δηλαδὴ τὰ καλὰ παιδάκια σὰν καὶ σέ- να... Δὲν ἀκουσες καμμιὰ φορὰ τὸ τραγουδάκι;

Κλάψετε, κλάψετε, παιδιὰ, γιὰ νὰ σὰς πάρει ἡ μαμμὰ Μυ-δ-λους τοῦ Γεροθωμά!

Νά, θέλεις ἕνα μεγάλο μύ- λο;... Κοίταξέ τον τί ὅμορ- ρος πὺς εἶναι μὲ τὰ κοκ- κινὰ του τὰ φτερά!... Νά. ἴδες ἐδῶ... ἔτσι τὸν φουσοῦν καὶ γυρίζουν... προῦ!.. προῦ!.. Βλέπεις; Δὲν εἶναι ὁμορφος; Καὶ ἔβαλε τὸ μύλο στὸ χεράκι τῆς Μαρίκας [πὺς τὸν πήρε καὶ δοκίμασε μὰ-

λιστὰ νὰ τὸν φουσίξει. Ἀλλὰ εὐθὺς πάλι τὸν ἄφησε χωρὶς ὄρεξη κι' ὁ μύ- λος ἔπεσε στὸ τζάκι, ὅπου θὰ καιγόταν ἂν δὲν ἔσκυβε ὁ Γεροθωμάς νὰ τὸν γλυ- τώσει.

— Δὲν τὸν θέλεις λοιπὸν τὸ μύλο; Εἶσαι πολὺ κουρασμένη;... Καλὰ. Αὐ- ριο τὸν παίζεις πὺς θάναί μερά. Νὰ σταθεῖς μάλιστα καὶ στὸ παράθυρο, νὰ σὲ ζεσταίνει ὁ ἥλιος, καὶ νὰ γυρίζεις τὸ μύλο σου, νὰ διασκεδάσεις. Ἐλα τώρα νὰ πλύνουμε τὸ κεφαλάκι. Τὶ καλὰ! ἡ πληγὴ ἔκλεισε, δὲν ἦταν τί- ποτας, μιὰ γρατζουνιά... Τώρα θὰ κοι- μηθεῖς σὰν καλὸ κορίτσι κι' αὐριο τὸ στοματάκι σου θὰ κελαῖδεῖ σὰν κανα- ρινάκι Καληνύχτα, μικρούλα!

Ἔτσι ὁ Γεροθωμάς, ἀφοῦ τῆς ἐπλυνε τὰ αἵματα, τὴν πλάγιασε στὸ στῶμα του. Σήκωσε μάλιστα καὶ τὴ μιὰ του ἄκρη καὶ τὴ στήριξε στὸν τοῖχο σὰ μαξιλάρι, ὅχι γιὰτὶ δὲν εἶχε μαξιλάρι, ὡ, εἶχε ἕνα, καὶ πούπουλένιο μάλιστα, ἀλλ' αὐτὸ ἤθελε νὰ τῆς τὸ βάλει στὰ

πόδια γιὰ νὰ εἶναι ζεστά. Ἐπειτα ἔδωκε τὸ ἐπανωφόρι του καὶ τὴ σκέ- πασε καλὰ-καλὰ. Τέλος πήρε κι' αὐτὸς τὸ πάπλω- μά του, τυ- λίστικε σφιχτὰ καὶ πλάγιασε κοντὰ στὸ τζάκι πὺς εἶχε ἀκόμα ἀρκετὴ ζέ- στα.

Ἡ Μαρίκα δὲν ἐσάλεψε. Κατάκοπη καθὼς ἦταν, ἔκλεισε εὐθὺς τὰ μάτια της κι' ἀποκοιμήθηκε βαθειά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Καλημέρα!

Εἶχε φέξει πιά ὅταν ξύπνησε ὁ Γε- ροθωμάς καὶ τὸ χλωμὸ φῶς τῆς αὐγῆς ἐμπαινε ἀπ' τὸ παράθυρο πὺς τὰ τζά- μια του δὲν ἦταν πολὺ καθαρά. Αἰστάν- θηκε τὸ κορμί του σὰ μουδιασμένο, ἀνακάθησε τέντωσε τὰ μακριὰ του χέ- ρια, σηκώθηκε ὀρθός, τί- τωσε καὶ τὰ μακριὰ του πό- δια. Ἐπειτα γύρισε κι' εἶδε τὴ Μαρίκα πὺς κοιμόταν ἀκόμαν.

«Τὸ καῖμένο! συλλογι- στήκε. Κοιμάται σὰν ἀρνά- κι... Ἰδὲς ὥστόσο τί εἶναι ἡ συνήθεια στὴν καλοπέ- ραση Μιὰ νύχτα δὲν πλά- γιασε στὸ στῶμα μου καὶ τώρα εἶμαι κατακοιμένος. Ἐ, δὲν εἶμαι καὶ δέκα πέντε χρονῶν παιδί; εἶμαι πιά γεροντάκι... Ἀς δοῦμε τώ- ρα τί θὰ κάμουμε. Ὅταν σηκωθεῖ κανεὶς ἀπ' τὸν ὕπνο, καὶ πρέπει νὰ φάει. Καὶ τὰ κοριτσάκια τί τρῶ- νε; Γάλα πιστεύω. Ἀς πᾶω λοιπὸν νὰ πάρω λίγο γαλα- τάκι νὰ φάει ἡ μικρὴ ἄμα ξυπνήσει. Τὸ καῖμένο μου τὸ τρυγῶνάκι μου!...»

Πῆρε τὸ μονάκριβο πη- λινὸ κανάτι του, φόρεσε τὸ κασκέτο του, βγήκε μὲ πολλὴ προσοχὴ κι' ἔκλεισε σιγὰ-σιγὰ τὴν πόρτα.

— Καλὲ γιὰ δέτε τὸ Γε- ροθωμά, ἔλεγαν οἱ γειτό- νισσες, ὅποτε τὸν πὺς βγήκε χωρὶς τὸν τσουμπέ του...

Κι' ἀλήθεια ἦταν πολὺ παράξενο νὰ βγῇ ὁ Γε- ροθωμάς χωρὶς ἐπανωφόρι μὰ καὶ τότε ἄλλοτε τὸ ἐπανω- φόρι του χρησίμευε γιὰ σκέπασμα μικροῦ κοριτσιοῦ;

Ἡ Μαρίκα ξύπνησε εὐ- θὺς σχεδὸν μόλις βγήκε ὁ Γεροθωμάς. (Ἀκολουθεῖ)

«Θέλεις ἕνα μύλο...» (Σελ. στ.)

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια, βλ. σελ. 22)

10.— Προτάσεις που δεν συνοδεύονται από ισόριθμα τετράδια, δεν δημοσιεύονται. Κι' αν εστάλησαν χορήματα για τη δημοσίευση, αυτά περνούν στον «Έρανο για τη Διάπληση των Προσφύγων». (Και τούτο γιατί είναι αδύνατο να επιστρέφονται ή να κρατούνται λογισμοί για τόσο μικρά ποσά).

11.— Οι προτάσεις που συνοδεύονται από τετράδια, θα δημοσιεύονται στη σχετική στήλη της «Αλληλογραφίας» («Μικρά Μυστικά»). Τότε εκείνος που θα ιδί ότι κάποιος που προτείνει ανταλλαγή, αν θέλει να δεχθεί την πρόταση, (γιατί δεν είναι κανείς υποχρεωμένος), θα στείλει προς τη Διάπληση ένα τετράδιο που συμπληρωμένο. Θα έχη δηλαδή τις απαντήσεις του, το ψευδώνυμό του— και αν έχη πολλά, κι' εκείνο που του έγινε η πρόταση— και θα γράφει απέναντί στο περιθώριο με μολύβι (για να σβύνεται) «για τον Ταδε, που μου έπρότεινε ανταλλαγή στο δέινα φύλλο».

12.— Τρεις μήνες ύστερ' από μια πρόταση, αν η Διάπληση δεν λάβη τετράδιο από εκείνον που επρόκειτο να τη δεχτεί, επιστρέφει στον προτείναντα το τετράδιο που της είχε στείλει, εκτός αν της γράφει εγκαίρως να κρατήσει τα τετράδια που τυχόν θα περισσέψουν, για καινούργιες προτάσεις. Επίσης, αν ύστερ' απ' αυτήν την προθεσμία των τριών μηνών, η Διάπληση λάβει τετράδιο από δεχόμενο πρόταση, θα το επιστρέφει, γιατί δεν θα υπάρχη πια στο γραφείο της τετράδιο του άλλου, για να του σταλή προς ανταπόδοση.

13.— Τα τετράδια που θα περνούν από το γραφείο της, η Διάπληση θα τα διαβάσει και μόνο αν είναι σεμνά και νόμια, θα τα στείλει. «Αλλά θα τα πετρώ στο καλάθι των ἀρχήσεων». Εννοείται ότι αν τα επιλήρημα τετράδια είναι από ένα που κάνει προτάσεις, θάναστέλλεται κι' η δημοσίευση των προτάσεων του και τα χορήματα που έστειλε, θα περνούν στον «Έρανο». (Βλ. πιο πάνω, § 10).

14.— Κάθε τετράδιο συμπληρωμένο προς έξι βίβλια, είτε από προτείνοντα, είτε από δεχόμενο, πρέπει να χη εσώκλειστο, όχι κολημένο, ένα γραμματοδόχο (ή νόμισμα) λεπτών 50, για να εξοδιστεί της απόστολής και της ύληρεσίας.

15.— Για να δημοσιεύονται στην «Αλληλογραφία» οι προτάσεις για ανταλλαγή Μ. Μυστικών, πρέπει να συνοδεύονται όχι μόνο από ισόριθμα τετράδια, με το γραμματοδόχο τους μέσα στο καθένον, αλλά και από το αντίτιμο της δημοσίευσης: Για μια ως τρεις το πολύ προτάσεις (δύο είναι μαζί, στο ίδιο φύλλο), δρ. 2,50. Για τις παραπάνω από τις πρώτες τρεις προτάσεις, 30 λεπτά ή λέξη (π. χ.: «Επιθυμώ να ανταλλάξω Μ. Μ. με τον Α», ή «με τον Α και με τον Β, ή «με τον Α, τον Β και τον Γ», αυτό στοιχίζει μόνο δρ. 2,50.— «Επιθυμώ να ανταλλάξω με τον Α, Β, Γ, Η, ρωα του Σουλίου, Αμαρυλλίδα», αυτό στοιχίζει δρ. 3,70—δηλ. δρ. 2,50 για τις πρώτες τρεις προτάσεις, αδιάφορο από πόσες λέξεις, και δρ. 1,20 για τις τέσσερις λέξεις των δύο άλλων).

16.— Τα τετράδια προς τη Διάπληση μπορεί να στέλνονται με το Ταχυδρομείο και ανοιχτά σαν έντυπα κι' έτσι να πληρώνουν λιγότερα Ταχυδρομικά. («Όταν μάλιστα είναι πολλά, συμφέρει να τα βάλλη κανείς όλα σ' ένα μεγάλο φακέλλο, που τον άφινει ανοιχτό και τον δένει με σπάγγο. Πρέπει όμως να τον ζυγίσει στο Ταχυδρομείο και να κολλήσας γραμματοσήμο του ποῦν»).

17.— Σ' όλα τα τετράδια που στέλνει κανείς προς διαφόρους, μπορεί να γράφει τις ίδιες απαντήσεις. Να σκεφθεί δηλαδή μια φορά, να γράφει τις πιο ώριμες, έξυπνες κι' ειλικρινείς απαντήσεις που μπορεί, να κάμει έτσι ένα πρότυπο τετράδιο, κι' αυτό να νάντι γράφει κάθε φορά που έχει να στείλει σε κάποιον.— «Όταν όμως γράφει κανείς διαφορετικές απαντήσεις σε κάθε του τετράδιο και στέλνει πολλά μαζί στη Διάπληση με ισόριθμους του προτάσεις ανταλλαγής, πρέπει να γράφει κι' αυτό στο περιθώριο κάθε τετράδιου με μολύβι, (βλ. πιο πάνω, § 11) για ποιόν το προορίζει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Διαγωνισμοί της Διαπλάσεως.— Διαγωνισμοί προς δύνανθον Πνευματικῶν Ἀδελφῶν.— Διαγωνισμοὶ Ἀδελφῶν Πνευματικῶν Ἀδελφῶν.— Ἀλλοι Διαγωνισμοί.

1.— Σε κάθε φυλλάδιο, ή Διάπληση δημοσιεύει μια στήλη από 10 12 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων διάφορες, που είναι όλες έργα συνδρομητῶν της ή αγοραστῶν. Οι Ἀσκήσεις αυτές δημοσιεύονται κατόπι Διαγωνισμοῦ, που ονομάζεται «Διαγωνισμός προς Συνέλιπον Πνευματικῶν Ἀσκήσεων».

2.— Δωρεάν μπορεί να λάβουν μέρος μόνο όσοι έχουν ἐγκριμένο ψευδώνυμο. Οι χωρίς πνευδώνυμο συνδρομητῆς ή τὰδέλφια τους πληρώνουν για δικαίωμα συμμετοχῆς μία δραχμή, κι' οι αγοραστῆς δραχμῆς δύο.

3.— Κάθε διαγωνιζόμενος πρέπει να στείλη από μια Συλλογή— μία μόνο, — που να περιέχει

δεκαπέντε ως είκοσι Ἀσκήσεις. Ἄν ή Συλλογή περιέχει περισσότερες από είκοσι Ἀσκήσεις, λογαριάζονται οί είκοσι πρώτες της κατά σειρά. αδιάφορο αν δεν είναι οί καλύτερες, κι' οί άλλες σβύνονται όλες.

4.— Οι Ἀσκήσεις μῆς Συλλογῆς μπορεί να είναι όλων τῶν ειδῶν, ή ὁλίγων ή κι' ἐνός μόνο είδους, ὅπως θέλει ὁ συνδότης. Ἐννοείται ὅμως πῶς περισσότερες πιθανότητες ἐπιτυχίας έχει μία ποικιλία Συλλογῆς, ἀπό μιάν ἄλλη που έχει ὅλο Γρίφους ή ὅλο Φωνηεντόλογα. Ὅταν ή Συλλογή περιέχει Ἀσκήσεις ὁλων τῶν ειδῶν, πρέπει να είναι γραμμένες κατά τη σειρά που δημοσιεύονται συνήθως στο φύλλο. (Δεξιόγροιοι, Συλλαβόγροιοι, Στοιχειόγροιοι, Μεταγραμματισμοί, Ἀναγραμματισμοί, Αἰνίγματα, Δημῶδη Αἰνίγματα, Σχήματα ἐν γένει, Κρυπτογραφικά, Μαγικά Γράμματα, Μεταμορφώσεις κτλ. και στο τέλος Ἀκροστιχίδες, Φωνηεντόλογα, Ἑλλειψομήτρα, Γρίφοι).

5.— Ἀπό τις είκοσι Ἀσκήσεις κάθε Συλλογῆς, οί πέντε μπορεί να είναι και Γαλλικῆς γιά τους Γαλλομαθεῖς,—εἴτε πρωτότυπες, εἴτε παρμένες ἀπό γαλλικά περιοδικά γιά παιδιά, (ὅχι ὅμως κι' ἀπό Ἀναγνωσματορία, γιατί αυτές είναι πιά γνωστές). Ἀλλά και στη μία και στην ἄλλη περίπτωση, ὁ διαγωνιζόμενος πρέπει να δηλώσῃ κάτω ἀπό κάθε γαλλική Ἀσκήση, αν είναι πρωτότυπη, δική του, ή αν την πήρε ἀπό γαλλικό περιοδικό και ποῖο.

6.— Μία Συλλογή παίρνει ἀνώτερη θέση στο Διαγωνισμό ὅχι μόνο όταν περιέχει καλές, ἐπιτυχημένες Ἀσκήσεις πολλῶν και διαφόρων ειδῶν, ἀλλά προπάντων όταν δίνει ὅσο περισσότερες νέες πρωτότυπες εἰδή (ἐπιτυχημένα ἐννοείται). Οι συνδότες Ἀσκήσεων πρέπει να ξέρουν και τούτο: Εἶδη με εἰκόνες, που θάπαιναν τοῦσαν ὡς γράφο, τοιγογράφου κι' ἐξοδα, δέν είναι δεκτά μόνο με σχήματα που μπορούν να γίνονται στο Τυπογραφεῖο, σάν αυτά που δημοσιεύονται συνήθως.

7.— Ἡ Συλλογή πρέπει να είναι τακτικά και καθαρά γραμμένη σε μεγάλων σχήματος τετράδιο, (που τὸ κάνει κανείς και μόνος του με δύο τρεῖς κολλες κοινῶ ἀσπρο χαρτί). Στο ἐξώφυλλο του τετραδίου μπαίνει ή ἐπιγραφή αὐτή: «Συλλογή Πνευματικῶν Ἀσκήσεων γιά τὸν τάδε (ἀριθμὸς) Διαγωνισμοῦ». Κι' ἄμέσως ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή: τὸνομα τοῦ συνδότη, τὸ ψευδώνυμό του αν έχη, ή ηλικία του—ἀπαραιτήτως— ή διαμονή του κι' ή χρονολογία. Μέσα στο τετράδιο, καθέμια Ἀσκήση πρέπει νάχη τὸν ἀριθμὸ της, (1, 2, 3 κτλ.) τὴν ἐπιγραφή της (Δεξιόγροιοι, Αἰνίγματα κτλ.) και δίπλα τὴ λύση της. (Τὸ καλύτερο μάλιστα είναι να τοσκιζέται σε δύο ή σελίδα τοῦ τετραδίου κι' ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος να γράφονται οί Ἀσκήσεις, κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀντίκρυ, οί λύσεις τους).

8.— Στὸ τέλος τῆς Συλλογῆς πρέπει να εἶναι γραμμένη αὐτή ή Διαβεβαίωση: «Δίνω τὸ λόγόν μου πῶς ὅλες οί Ἀσκήσεις που ὑπάρχουν σ' αὐτὸ τὸ τετράδιο, είναι πρωτότυπες, δὲ ἑξαμηνία κι' ἕνας γιά τὴν Β'. Ἄν κέ μου, ἐκτὸς ἀπ' τὰ Δημῶδη Αἰνίγματα και τὰ Γαλλικά». Κι' ὅλες Συλλογῆς με πολλές δημοσιεύσιμες κι' ὡριμῆς Ἀσκήσεις, τη ιδιόχειρη, με τὸ ψευδώνυμό του νάλη και με τὴν ηλικία τοῦ ἑαυτοῦ.

9.— Οι διαγωνιζόμενοι διανοοῦνται σὲ τρεῖς τάξεις κατὰ τὴν ηλικία τους: Στὴν Ἀνώτερη ἀπὸ 16 χρονῶν κι' ἀπὸ 12 ἕως 15 χρονῶν καὶ στὴ Μικρὴ ἀπὸ 11 χρονῶν καὶ κάτω. Ὅσοι δέν ἔχουν δηλώσει σὲ τὸ τετράδιόν τους ἡλικίαν, πάνε στὴν Ἀνώτερη Τάξη, ὅτι ἡλικία κι' ἂν ἔχουν.

10.— Σὲ κάθε Τάξη, χωριστὰ δίνονται ἀπὸ ἑξῆ Βραβεῖα,—ἐν ἑνὲν εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

11.— Γιά τις λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων γίνεται ἄλλος Διαγωνισμός,— ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ἀδελφῶν, που ἐπαναλαμβάνεται τεσσερες φορὲς τὸ χρονό. Δηλαδή γίνονται τεσσερες τίτοιτοι Διαγωνισμοί, ἕνας καθε Τριμηνία. Οι ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀδελφῶν είναι οί ἀκόλουθοι:

12.— Δωρεάν λαμβάνουν μέρος ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμο. Οι εἰσιστες Ἀσκήσεις ἔχει ὁ δεινῶν ἀλλοι συνδρομητῆς ή ἀδελφία συνδρομητῆς συνοδεύουν τις λύσεις καθε φυλλαδίου με 10 λεπτῶν νομισμα ή γραμματόσημο, και με 10 λεπτῶν οί αγορασται.

13.— Οι λύσεις στελνιονται γραμμένες σε χωρτί ἰδιαιτερο, που ὀνομαζεται χαρτί τῶν Ἀδελφῶν ή λυσοχαρτο, και πουλιεται στο Γραφείο της Διαπλάσεως, σε φαικέλλους, πρὸς 2,50 δραχμῆς (και ταχυδρομικῶς δρ. 2,60 γιά τὸ ἔσωτερικό και 2,90 γιά τὸ ἔξωτερο). Κάθε φακέλλος ἔχει μέσα 13 φύλλα, ὅσα ἀρκούν γιά τις λύσεις μῆς Τριμηνίας. Λύσεις σε ἄλλο χαρτί, δέν είναι δεκτες.

14.— Τὸ λυσοχαρτο ἔχει χαράκια και ὀδηγίες, γιά να ξερεῖ ὁ διαγωνιζόμενος που και πως πρέπει να γράφει τὸνομα του, τὸ ψευδώνυμο του, τὴν ηλικία του, τὸν ἀριθμὸ τῆς Ἀσκήσεως, τὴ λύση της κτλ. Κάθε φύλλο λυσοχαρτου πρέπει νάχη τις λύσεις ἐνός μόνο φυλλαδίου. Ἄν έχη περισσότερων, μόνο τοῦ ἐνός λογαριάζονται, (γιατί τα λυσοχαρτα χωρίζονται κατὰ φυλλάδια κι' ἐτοι γίνονται τὸ μέτρημα τῶν ὀρών λυσεων). Ἐπίσης κι' οί προσθήκες ή διορθώσεις σε λύσεις που ἔχουν ἤδη σταλῆ, πρέπει να γίνονται σε χωριστά φύλλα λυσοχαρτου τῶς, ὅσα είναι και τὰ φυλλάδια στα ὁποῖα ἀναφέρονται. Προσθήκες και διορθώσεις πολλῶν φυλλαδιων γραμμένες μαζί σ' ἕνα φύλλο λυσοχαρτου, ή ἄλλου χαρτιού, δέν είναι δεκτες.

15.— Στὴς Πνευματικῆς Ἀσκήσεις καθε φυλλαδίου, ἀπὸ πάνω, σημειώνεται ὡς πότες μπουοῦν να σταλῶν οί λύσεις τους. Ἀλλά και ὅταν ὀνομαζοῦνται ἀπὸ τὴν ὀρίσμένη αὐ-

16.— Στὸ σχολεῖο. Πῶς λέγεται ὁ κοῦκος εἰς τὴν καθυρεούσαν ἑλληνικήν; — Βιάξ, κύριε καθηγητά. Γλυκεῖα Χαραυγή

17.— Ὅδης γιά σύνδεση Πνευματικῶν Ἀσκήσεων δέν είναι δυνατό να δοῦν ἐνῶ. Ὁ ἀρχαῖος μαθαίνει τὸν τροπο σιγα-σιγα με τὴν πείρα, ὅσο λύνει ὁ ἴδιος τις Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου, και προπάντων ὅσο βλέπει τις λύσεις που δημοσιεύονται. Και πάλι, ὅταν έχη κανείς ἀπορία γιά καθενα εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

18.— Τὸ λυσοχαρτο ἔχει χαράκια και ὀδηγίες, γιά να ξερεῖ ὁ διαγωνιζόμενος που και πως πρέπει να γράφει τὸνομα του, τὸ ψευδώνυμο του, τὴν ηλικία του, τὸν ἀριθμὸ τῆς Ἀσκήσεως, τὴ λύση της κτλ. Κάθε φύλλο λυσοχαρτου πρέπει νάχη τις λύσεις ἐνός μόνο φυλλαδίου. Ἄν έχη περισσότερων, μόνο τοῦ ἐνός λογαριάζονται, (γιατί τα λυσοχαρτα χωρίζονται κατὰ φυλλάδια κι' ἐτοι γίνονται τὸ μέτρημα τῶν ὀρών λυσεων). Ἐπίσης κι' οί προσθήκες ή διορθώσεις σε λύσεις που ἔχουν ἤδη σταλῆ, πρέπει να γίνονται σε χωριστά φύλλα λυσοχαρτου τῶς, ὅσα είναι και τὰ φυλλάδια στα ὁποῖα ἀναφέρονται. Προσθήκες και διορθώσεις πολλῶν φυλλαδιων γραμμένες μαζί σ' ἕνα φύλλο λυσοχαρτου, ή ἄλλου χαρτιού, δέν είναι δεκτες.

19.— Στὴς Πνευματικῆς Ἀσκήσεις καθε φυλλαδίου, ἀπὸ πάνω, σημειώνεται ὡς πότες μπουοῦν να σταλῶν οί λύσεις τους. Ἀλλά και ὅταν ὀνομαζοῦνται ἀπὸ τὴν ὀρίσμένη αὐ-

20.— Ὅδης γιά σύνδεση Πνευματικῶν Ἀσκήσεων δέν είναι δυνατό να δοῦν ἐνῶ. Ὁ ἀρχαῖος μαθαίνει τὸν τροπο σιγα-σιγα με τὴν πείρα, ὅσο λύνει ὁ ἴδιος τις Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου, και προπάντων ὅσο βλέπει τις λύσεις που δημοσιεύονται. Και πάλι, ὅταν έχη κανείς ἀπορία γιά καθενα εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

21.— Γιά τις λύσεις τῶν Πνευματικῆς Ἀσκήσεων γίνεται ἄλλος Διαγωνισμός,— ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ἀδελφῶν, που ἐπαναλαμβάνεται τεσσερες φορὲς τὸ χρονό. Δηλαδή γίνονται τεσσερες τίτοιτοι Διαγωνισμοί, ἕνας καθε Τριμηνία. Οι ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀδελφῶν είναι οί ἀκόλουθοι:

22.— Δωρεάν λαμβάνουν μέρος ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμο. Οι εἰσιστες Ἀσκήσεις ἔχει ὁ δεινῶν ἀλλοι συνδρομητῆς ή ἀδελφία συνδρομητῆς συνοδεύουν τις λύσεις καθε φυλλαδίου με 10 λεπτῶν νομισμα ή γραμματόσημο, και με 10 λεπτῶν οί αγορασται.

23.— Οι λύσεις στελνιονται γραμμένες σε χωρτί ἰδιαιτερο, που ὀνομαζεται χαρτί τῶν Ἀδελφῶν ή λυσοχαρτο, και πουλιεται στο Γραφείο της Διαπλάσεως, σε φαικέλλους, πρὸς 2,50 δραχμῆς (και ταχυδρομικῶς δρ. 2,60 γιά τὸ ἔσωτερικό και 2,90 γιά τὸ ἔξωτερο). Κάθε φακέλλος ἔχει μέσα 13 φύλλα, ὅσα ἀρκούν γιά τις λύσεις μῆς Τριμηνίας. Λύσεις σε ἄλλο χαρτί, δέν είναι δεκτες.

24.— Στὸ σχολεῖο. Πῶς λέγεται ὁ κοῦκος εἰς τὴν καθυρεούσαν ἑλληνικήν; — Βιάξ, κύριε καθηγητά. Γλυκεῖα Χαραυγή

25.— Ὅδης γιά σύνδεση Πνευματικῶν Ἀσκήσεων δέν είναι δυνατό να δοῦν ἐνῶ. Ὁ ἀρχαῖος μαθαίνει τὸν τροπο σιγα-σιγα με τὴν πείρα, ὅσο λύνει ὁ ἴδιος τις Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου, και προπάντων ὅσο βλέπει τις λύσεις που δημοσιεύονται. Και πάλι, ὅταν έχη κανείς ἀπορία γιά καθενα εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

26.— Τὸ λυσοχαρτο ἔχει χαράκια και ὀδηγίες, γιά να ξερεῖ ὁ διαγωνιζόμενος που και πως πρέπει να γράφει τὸνομα του, τὸ ψευδώνυμο του, τὴν ηλικία του, τὸν ἀριθμὸ τῆς Ἀσκήσεως, τὴ λύση της κτλ. Κάθε φύλλο λυσοχαρτου πρέπει νάχη τις λύσεις ἐνός μόνο φυλλαδίου. Ἄν έχη περισσότερων, μόνο τοῦ ἐνός λογαριάζονται, (γιατί τα λυσοχαρτα χωρίζονται κατὰ φυλλάδια κι' ἐτοι γίνονται τὸ μέτρημα τῶν ὀρών λυσεων). Ἐπίσης κι' οί προσθήκες ή διορθώσεις σε λύσεις που ἔχουν ἤδη σταλῆ, πρέπει να γίνονται σε χωριστά φύλλα λυσοχαρτου τῶς, ὅσα είναι και τὰ φυλλάδια στα ὁποῖα ἀναφέρονται. Προσθήκες και διορθώσεις πολλῶν φυλλαδιων γραμμένες μαζί σ' ἕνα φύλλο λυσοχαρτου, ή ἄλλου χαρτιού, δέν είναι δεκτες.

27.— Στὴς Πνευματικῆς Ἀσκήσεις καθε φυλλαδίου, ἀπὸ πάνω, σημειώνεται ὡς πότες μπουοῦν να σταλῶν οί λύσεις τους. Ἀλλά και ὅταν ὀνομαζοῦνται ἀπὸ τὴν ὀρίσμένη αὐ-

28.— Ὅδης γιά σύνδεση Πνευματικῶν Ἀσκήσεων δέν είναι δυνατό να δοῦν ἐνῶ. Ὁ ἀρχαῖος μαθαίνει τὸν τροπο σιγα-σιγα με τὴν πείρα, ὅσο λύνει ὁ ἴδιος τις Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου, και προπάντων ὅσο βλέπει τις λύσεις που δημοσιεύονται. Και πάλι, ὅταν έχη κανείς ἀπορία γιά καθενα εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

29.— Γιά τις λύσεις τῶν Πνευματικῆς Ἀσκήσεων γίνεται ἄλλος Διαγωνισμός,— ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ἀδελφῶν, που ἐπαναλαμβάνεται τεσσερες φορὲς τὸ χρονό. Δηλαδή γίνονται τεσσερες τίτοιτοι Διαγωνισμοί, ἕνας καθε Τριμηνία. Οι ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀδελφῶν είναι οί ἀκόλουθοι:

30.— Δωρεάν λαμβάνουν μέρος ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμο. Οι εἰσιστες Ἀσκήσεις ἔχει ὁ δεινῶν ἀλλοι συνδρομητῆς ή ἀδελφία συνδρομητῆς συνοδεύουν τις λύσεις καθε φυλλαδίου με 10 λεπτῶν νομισμα ή γραμματόσημο, και με 10 λεπτῶν οί αγορασται.

31.— Οι λύσεις στελνιονται γραμμένες σε χωρτί ἰδιαιτερο, που ὀνομαζεται χαρτί τῶν Ἀδελφῶν ή λυσοχαρτο, και πουλιεται στο Γραφείο της Διαπλάσεως, σε φαικέλλους, πρὸς 2,50 δραχμῆς (και ταχυδρομικῶς δρ. 2,60 γιά τὸ ἔσωτερικό και 2,90 γιά τὸ ἔξωτερο). Κάθε φακέλλος ἔχει μέσα 13 φύλλα, ὅσα ἀρκούν γιά τις λύσεις μῆς Τριμηνίας. Λύσεις σε ἄλλο χαρτί, δέν είναι δεκτες.

32.— Στὸ σχολεῖο. Πῶς λέγεται ὁ κοῦκος εἰς τὴν καθυρεούσαν ἑλληνικήν; — Βιάξ, κύριε καθηγητά. Γλυκεῖα Χαραυγή

33.— Ὅδης γιά σύνδεση Πνευματικῶν Ἀσκήσεων δέν είναι δυνατό να δοῦν ἐνῶ. Ὁ ἀρχαῖος μαθαίνει τὸν τροπο σιγα-σιγα με τὴν πείρα, ὅσο λύνει ὁ ἴδιος τις Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου, και προπάντων ὅσο βλέπει τις λύσεις που δημοσιεύονται. Και πάλι, ὅταν έχη κανείς ἀπορία γιά καθενα εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

34.— Γιά τις λύσεις τῶν Πνευματικῆς Ἀσκήσεων γίνεται ἄλλος Διαγωνισμός,— ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ἀδελφῶν, που ἐπαναλαμβάνεται τεσσερες φορὲς τὸ χρονό. Δηλαδή γίνονται τεσσερες τίτοιτοι Διαγωνισμοί, ἕνας καθε Τριμηνία. Οι ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀδελφῶν είναι οί ἀκόλουθοι:

35.— Δωρεάν λαμβάνουν μέρος ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμο. Οι εἰσιστες Ἀσκήσεις ἔχει ὁ δεινῶν ἀλλοι συνδρομητῆς ή ἀδελφία συνδρομητῆς συνοδεύουν τις λύσεις καθε φυλλαδίου με 10 λεπτῶν νομισμα ή γραμματόσημο, και με 10 λεπτῶν οί αγορασται.

36.— Στὸ σχολεῖο. Πῶς λέγεται ὁ κοῦκος εἰς τὴν καθυρεούσαν ἑλληνικήν; — Βιάξ, κύριε καθηγητά. Γλυκεῖα Χαραυγή

37.— Ὅδης γιά σύνδεση Πνευματικῶν Ἀσκήσεων δέν είναι δυνατό να δοῦν ἐνῶ. Ὁ ἀρχαῖος μαθαίνει τὸν τροπο σιγα-σιγα με τὴν πείρα, ὅσο λύνει ὁ ἴδιος τις Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου, και προπάντων ὅσο βλέπει τις λύσεις που δημοσιεύονται. Και πάλι, ὅταν έχη κανείς ἀπορία γιά καθενα εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

38.— Τὸ λυσοχαρτο ἔχει χαράκια και ὀδηγίες, γιά να ξερεῖ ὁ διαγωνιζόμενος που και πως πρέπει να γράφει τὸνομα του, τὸ ψευδώνυμο του, τὴν ηλικία του, τὸν ἀριθμὸ τῆς Ἀσκήσεως, τὴ λύση της κτλ. Κάθε φύλλο λυσοχαρτου πρέπει νάχη τις λύσεις ἐνός μόνο φυλλαδίου. Ἄν έχη περισσότερων, μόνο τοῦ ἐνός λογαριάζονται, (γιατί τα λυσοχαρτα χωρίζονται κατὰ φυλλάδια κι' ἐτοι γίνονται τὸ μέτρημα τῶν ὀρών λυσεων). Ἐπίσης κι' οί προσθήκες ή διορθώσεις σε λύσεις που ἔχουν ἤδη σταλῆ, πρέπει να γίνονται σε χωριστά φύλλα λυσοχαρτου τῶς, ὅσα είναι και τὰ φυλλάδια στα ὁποῖα ἀναφέρονται. Προσθήκες και διορθώσεις πολλῶν φυλλαδιων γραμμένες μαζί σ' ἕνα φύλλο λυσοχαρτου, ή ἄλλου χαρτιού, δέν είναι δεκτες.

39.— Στὴς Πνευματικῆς Ἀσκήσεις καθε φυλλαδίου, ἀπὸ πάνω, σημειώνεται ὡς πότες μπουοῦν να σταλῶν οί λύσεις τους. Ἀλλά και ὅταν ὀνομαζοῦνται ἀπὸ τὴν ὀρίσμένη αὐ-

40.— Ὅδης γιά σύνδεση Πνευματικῶν Ἀσκήσεων δέν είναι δυνατό να δοῦν ἐνῶ. Ὁ ἀρχαῖος μαθαίνει τὸν τροπο σιγα-σιγα με τὴν πείρα, ὅσο λύνει ὁ ἴδιος τις Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου, και προπάντων ὅσο βλέπει τις λύσεις που δημοσιεύονται. Και πάλι, ὅταν έχη κανείς ἀπορία γιά καθενα εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

41.— Γιά τις λύσεις τῶν Πνευματικῆς Ἀσκήσεων γίνεται ἄλλος Διαγωνισμός,— ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ἀδελφῶν, που ἐπαναλαμβάνεται τεσσερες φορὲς τὸ χρονό. Δηλαδή γίνονται τεσσερες τίτοιτοι Διαγωνισμοί, ἕνας καθε Τριμηνία. Οι ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀδελφῶν είναι οί ἀκόλουθοι:

42.— Δωρεάν λαμβάνουν μέρος ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμο. Οι εἰσιστες Ἀσκήσεις ἔχει ὁ δεινῶν ἀλλοι συνδρομητῆς ή ἀδελφία συνδρομητῆς συνοδεύουν τις λύσεις καθε φυλλαδίου με 10 λεπτῶν νομισμα ή γραμματόσημο, και με 10 λεπτῶν οί αγορασται.

43.— Οι λύσεις στελνιονται γραμμένες σε χωρτί ἰδιαιτερο, που ὀνομαζεται χαρτί τῶν Ἀδελφῶν ή λυσοχαρτο, και πουλιεται στο Γραφείο της Διαπλάσεως, σε φαικέλλους, πρὸς 2,50 δραχμῆς (και ταχυδρομικῶς δρ. 2,60 γιά τὸ ἔσωτερικό και 2,90 γιά τὸ ἔξωτερο). Κάθε φακέλλος ἔχει μέσα 13 φύλλα, ὅσα ἀρκούν γιά τις λύσεις μῆς Τριμηνίας. Λύσεις σε ἄλλο χαρτί, δέν είναι δεκτες.

44.— Στὸ σχολεῖο. Πῶς λέγεται ὁ κοῦκος εἰς τὴν καθυρεούσαν ἑλληνικήν; — Βιάξ, κύριε καθηγητά. Γλυκεῖα Χαραυγή

45.— Ὅδης γιά σύνδεση Πνευματικῶν Ἀσκήσεων δέν είναι δυνατό να δοῦν ἐνῶ. Ὁ ἀρχαῖος μαθαίνει τὸν τροπο σιγα-σιγα με τὴν πείρα, ὅσο λύνει ὁ ἴδιος τις Ἀσκήσεις τοῦ φύλλου, και προπάντων ὅσο βλέπει τις λύσεις που δημοσιεύονται. Και πάλι, ὅταν έχη κανείς ἀπορία γιά καθενα εἰδος Ἀσκήσεως, μπουεῖ να ῥωτῶ τη Διάπληση, που εὐχαρίστωσ τοῦ ἀπαντῶν, ὅταν έχη τοποστήν Ἀλληλογραφία.

46.— Γιά τις λύσεις τῶν Πνευματικῆς Ἀσκήσεων γίνεται ἄλλος Διαγωνισμός,— ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ἀδελφῶν, που ἐπαναλαμβάνεται τεσσερες φορὲς τὸ χρονό. Δηλαδή γίνονται τεσσερες τίτοιτοι Διαγωνισμοί, ἕνας καθε Τριμηνία. Οι ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀδελφῶν είναι οί ἀκόλουθοι:

47.— Δωρεάν λαμβάνουν μέρος ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμο. Οι εἰσιστες Ἀσκήσεις ἔχει ὁ δεινῶν ἀλλοι συνδρομητῆς ή ἀδελφία συνδρομητῆς συνοδεύουν τις λύσεις καθε φυλλαδίου με 10 λεπτῶν νομισμα ή γραμματόσημο, και με 10 λεπτῶν οί αγορασται.

48.— Στὸ σχολεῖο. Πῶς λέγεται ὁ κοῦκος εἰς τὴν καθυρεούσαν ἑλληνικήν; — Βιάξ, κύριε καθηγητά. Γλυκεῖα Χαρα

ΤΟ ΩΡΙΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΚΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΚΡΟΝΙΑΣ

Εἶναι δ τελευταῖος ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ", ΤΟΥ 1924

Με τις 424 σελίδες του. — Με τις 300 εἰκόνες του. — Με τοὺς ἡρωικοὺς «Βαπτιστικούς τοῦ Ναπολέοντος». — Με τὴν τρυφερὴν «Ἀνθούλα». — Με τις ξεκαρδιστικὰς «Ψευτιὲς τοῦ Μυγγάουζεν». — Με 50 «Ἀθηναϊκὰς Ἐπιστολὰς». — Καὶ με ἀμέτρητα ἄλλα διηγήματα, παραμύθια, ποιήματα κτλ. κτλ.

ΤΙΜΑΤΑΙ Ἀρραφὸς δρ. 70. — (καὶ ταχυδρ. 72 διὰ τὸ Ἑσπ. καὶ 82 διὰ τὸ Ἑξωτ.)
Ραμμένος δρ. 75. — (καὶ ταχυδρ. 80 διὰ τὸ Ἑσπ. καὶ 87 διὰ τὸ Ἑξωτ.)

ρίτα, κ. Ὑπομονητικὴ, κ. Γκαίμων, κ. Ἀντιόπη, κ. Ὠραία Καστίλλα, κ. Ἀτρόμητο Εὐδωράκι, ἀ. Ἐλευθερος Θραξ, ἀ. Καμέλια, κ. Χλωμό Δελινό, κ. Ἰδεολάτρης, κ. Ἰτιά, κ. Δάκρυ Ἐλπίδος, ἀ. Ἑλλάδα, ἀ.

Ἡ Διάπλσις ἀδράζεται

τοὺς φίλους της: Ἀρατον (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ ὅσα γράφεις) τὸν Γ. Τ. διέκοψε ἀπὸ τὸ 1ο τοῦ Δεκεμβρίου φυσικὰ, ἀν δὲν θελήσῃ νὰ πληρώσῃ, τὰ φύλλα αὐτὰ μετὰ τὰ ἐπιστρέψεις; Παιδικὴν Χαράν (εὐχαριστῶ πολὺ λυπήθηκα γιὰ τὸ χέρι εἶναι τώρα καλὰ;) Ζωηρὰν Φλόγα καὶ Μικρὸν Γίγαντα (εὐχαριστῶ χαίρω πὺν ὅς ἀρσαν τὰ ἐφεστὶνὰ μυητορήματα) Ἰωάννην Ρίτσον (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ἐσπᾶθμα καὶ γιὰ ὅσα γράφεις) Χλόην (εὐχαριστῶ πολὺ καὶ γιὰ τίς τέσσαρες νέες συνδρομήτριες πιστεύω νὰ ἔλαβαν πιά τὰ φύλλα τοὺς ὅλες καὶ περιμένω τὸ ἐκτενέστερο γράμμα σου) Γλυκειὰν Ὀνειροπόλον (εὐχαριστῶ π. λὺ γιὰ τὸ ἐσπᾶθμα καὶ περιμένω τὸ μεγάλο πὺν μετὰ ἀτοιμάσεις; εὐχαριστῶ καὶ γιὰ τὰ τόσο καλὰ λόγια στείλα) Ἰσιδαν (εὐχαριστῶ πολὺ, γράφω μου) Αἰολίδα (ἀργὰ; καθόλου! μακάρι κ' ὅλοι τόσο νωρὶς εὐχαριστῶ πολὺ) Θεοδώραν Κων. Κίτσα (εὐχαριστῶ πολὺ καὶ γιὰ τὸ ἐσπᾶθμα καὶ γιὰ ὅλα) Προσκοπάκι (καλὰ ὅλ' αὐτὰ, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ κ. Φαίδων δὲν εἶναι καιρὸς) Ε. Σ. Α. (ὅχι, δὲν χρειάζεται καμμία αἰτιολογία σὴ Νομαρχία) Ζιζάνιον τῶν Πατρῶν (στείλα' ἀπὸ κανεὶς ἀπὸ κεινοὺς δὲν δέχτηκε καὶ πέρασε τόσος καιρὸς, μπορεῖς νὰ κάμῃς, μετὰ τὰ βία τετράδια, ἄλλες προτάσεις; ὅτ πληρώσῃς μόνο γιὰ τὴ δημοσίευσιν καὶ θὰ σημειώσῃς; — μὴν τὸ ἐξάσῃς, — δι τὰ τετράδια σου ὑπάρχουν στὸ γραφεῖο μου) Κούλην Γέσταν (εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα καὶ περιμένω) Ἀιμοστροβίλλον (εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ἐσπᾶθμα) Μεγάλην Ἑλλάδα (εὐχαριστῶ, ἐξέτελεσα) Ζακυνθινὸν Γιούλι (συμμορφώθηκα εὐχαριστῶ γιὰ τὸ συμπλήρωμα καὶ γιὰ ὅλα) Πλοίαρχον Νέμον (γιὰ τὸ ἐσπᾶθμα εὐχαριστῶ πολὺ) Μάριον Γ. Μητρόπουλον (τὸ ψευδώνυμο Σαρλό τὸ ἔχει ἄλλως, πῶς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ σου; εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ἐσπᾶθμα τὸ διήγημα σοὺ τὸ ἐπιστρέφω) τολέντο ἔχεις βεβαίως, ἀλλὰ τὸ γράφημό σου δὲν εἶναι ἀκόμα δοκίμο, καλλιτεχνικὸ στείλῃ μου νὰ ἴδω καὶ κανένα τοῦ

ἀδελφοῦ σου) Ἑλληνίδα (αὐτὸ σοὺ ἐδιὰ) εἶα' χαίρω πολὺ γιὰ τὴν ἀπόφασή σου κ' ἐλπίζω νὰ σοὺ γράψῃς συχνά) Διδαν (χαίρω πολὺ, ἔλαβε, ἔστειλα) Ροδόπην Κωνσταντινέα. Γεώργ. Γ. Γεωργόπουλον, Ὑδροχλωρικὴν Κινίην, Ὑπνίδραν κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Δεκεμβρίου, θάπαντήσω στὸ ἔρχομενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 219ου Διαγωνισμοῦ. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι 27 φεβρουαρίου.]

53. Δεξιόχειρος

Μ' ἔνα Κράτος πὺν ἀγαπάτε
Κάτι ζωντανὸ ἀν κολλήσετε,
Σὲ μιὰ πόλιν τοῦ θά πᾶτε
Καὶ πολὺ δὲν θάπορῆσετε

Μαρίτσα Σ. Βεῖνὸγλου

54. Μεταγραμματισμός

Θὲς τὸ μῆνα τὸν ὥρατο
Ὑπατο νὰ ἰδῇς Ρωμαῖο;
Ἀλλάξῃ τοῦ το κεφάλι
Καὶ μπροστὰ σου θάπροβάλλῃ.

Ἐλευθερο Πονλὶ

55. Ἀναγραμματισμός

Ὁ Κύκλωπας ὁ τρομερὸς
Τὰ γράμματά του ἀνακατεύει
Καὶ ποιητὴς μας ἔακουστός
Ὡς ἐθνομάρτυς ζωντανεῖται.

Μαργαρίτα

56. Τονόγραφος

Μιὰ πόλιν τῆς Ἑλλάδος
Ἀλλέως τονισμένη
Τὸν ἐρχομὸ ἐπισήμου
Ἡ καὶ κοινοῦ σημαίνει

Σμύρνη

57. Δίξυγον

***** Ὁρίζοντις;
* * * * * ἄνω, φορητὸν
* * * * * ζῶν' κάτω, πο-
* * * * * ταμὸς τῆς Ἀτ-
* * * * * τικῆς καθέτως
* * * * * ἐξ ἀριστερῶν
* * * * * κατὰ σειρὰν,
ἀγριον ζῶν, μυθικὸς κινθαρῶδης,
φυσικὸς λιμὴν, τόπος ἐν ἐρήμῳ.

Κωνσταντῖνος δ Παλαιολόγος

58. Κρυπτογραφικὸν

123434567584 = Τύραννος.
2625637 = Ἀρχαία πόλις.
375684 = Ἐπιστήμων.
4567584 = Δύναμις.
563584 = Ἀριθμητικόν.
627 = Ὀκεανὸς.
767675 = Ὅρος Ἀγ. Γραφῆς
867584 = Λατῖνος ποιητὴς
Ἑλλάδα

59. Σιδηρόδρομος

A**A***A**A***A***A

Πόλις, — μεταφορικόν, — μέρος
τῆς πόλεως, — θεά, — βασίλισσα,
μήτηρ ἥρωος Ἀθηναίου. (Τὸ τε-
λικὸν καθὲ λέξεως εἶναι καὶ ἀρ-
χικὸν τῆς ἐπομένης).

Γαλαξίας

60. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀκρο-
στιχίς

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης
τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων,
ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας καὶ κα-
τεξῆς, ἀποτελοῦν ὁμηρικὴν βασι-
λοπούλιν:

1, Θεός, ἄγγελος τῶν θεῶν 2,
Μεγάλος κλίβανος 3, Ἀρχαῖος
ποιητής 4, Θηβαία βασιλοπούλα.

Βωμός

61. Φωνηεντόλιπον

τ-κλ τ-πλκρ-ξρ-κ-λλ-μνπτ
Δόκιος Ἀργατιὰν

62. Γεῖφος

Τίς; μα μα μα
 μα τόσο μα ἢ Γῆ!
 μα μα μα

 λι λι
 λι λι λι
 λι λι λι
 λι λι λι

Καμέλια

Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

63. Calemhours

I' un dit:
— Dix manches.
Je dis:
— Ça me dit...

Φίωρης Λεβάντης

ΑΥΣΘΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλ. 22

592. Ἀνάφη (Ἄννα, φί.) — 593.
Ὀνυξ-νύξ. — 594. Νεῖλος-χεῖλος —
— 595. Χάλι-χαλί.

596. Π Π Σ 597 - 601.

Α Α Α Διὰ τοῦ
Ι Ν Ι Α: χεράξ,
Μ Ε Ι Δ Ι Α Σ χάλαζα,
Ι Ι Ε Ἀραρά,
Ε Ω Ι σάρεξ, Σα-
Φ Ν Α χάρα.

602. Κόι-
τα! (τάΚΗ, ΤΑκη...) — 603. ΑΝ-
ΤΙΓΟΝΗ (Ἀντιόπη, Ἀρτίλος,
ΔιαΓόρας, Μελλομένη.) — 604.
Νοὺς δρᾷ καὶ νοὺς
ἀκούει. — 605. Ἀδρ 606. Ρ
μοὶ πᾶν σὺ καὶ τὰν Α
γὰν κινήσῃ. (δ, οσμ Τ U R I N
ὅπ' ἀν, σὺ κατὰν Ι
γ' ἀν, κιν εἰς ο.) Σ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(ΚΕ'—75)

Εἰσερχόμενος εἰς τὸ σαλονάκι τῆς
Διαπλάσεως, χαίρετ' ὅλες καὶ ὅλους
ΚΑΙΝΙΕΜΑΡΚ

(ΚΕ'—76)

ΤΡΙΑΝΑΡΙΑ ΔΟΡΑΤΩΝ
δρῦθ' ἐν τὰς Καλάμας. Σκοποὶ διάφο-
ροι. Ἀποτελεῖται ὅτ' τὸν ΔΟΡΑΤ
ΠΟΛΕΜΟ (ἀρδεδρο), ΔΟΡΑΤΗ ΝΙΚΗ καὶ ΔΟ-
ΡΑΤΗ ΔΟΞΑ

Καλαματιανοί, βρέστε μας.

ΡΟΥΜΠΕΝΣ ὁ μέγας Ζωγράφος σὺν
Δημοψήφισμα.

(ΚΕ'—78)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΕΡΑΥΝΟΣ»
δρῦθ' ἐν Ἀθήναις μέγας σύλλογος «ΚΕ-
ΡΑΥΝΟΣ». Σκοποὶ: Ἀνακαλύψαι πνε-
δωννυμῶν, κηρύττει πόλεμον, Διάδοσι
Διαπλάσεως, προκηρύττει διαγωνισμῶν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΠΙΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΕΛΑΙΩΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: ΝΕΥΤΩΝ

ΤΑΜΙΑΣ: ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ Λ' ΒΑΡΟ
ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ: ΜΑΥΡΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΤΗΣ
ΠΟΛΕΜΟΥ: Τ' ΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΝ: ΖΕΥΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΜΠΡΟΣ!!! Ζητούνται μέλη καὶ
ἀντιπρόσωποι. Δεσφύνομας ΚΕ'. — 38
Καταστατικὸν δωρεάν. Προσεχῶς δι-
μοσιευθῇσονται ὀνόματα ἀντιπροσώ-
πων. ΣΠΕΥΣΑΤΕ!!! προτοῦ συμπλη-
ρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν.

(ΚΕ'—79)

ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΦΕΤΕΙΝΟ
ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΥΠΕ-
ΡΟΧΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟ:

— ΕΝΔΕΞΗ ΕΛΛΑΣ —

ΣΤΗΡΙΖΟΜΑΙ ΣΤΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ
ΣΑΣ ΔΙΣΘΗΜΑΤΑ.

ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΛΙΤΕΝΧΗΣ

(ΚΕ'—80)

Ελευθερίων Ν. Ρουσάκης:

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Μαρίκα Γκίνη

(ΚΕ'—81)

ΓΥΚΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ σὺν ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
Στοὺς ΨΗΦΟΥΣ Ψηφίσω κατ' ἡμ' ἰσ-
φίλους μου τὸ ψευδώνυμο ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΙΔΕΩΣ. Παιδιά κάνετε τὸ ἴδιο.

Γλυκὸ Χαμόγελο

(ΚΕ'—82)

Λεωνίδα Παπασιόπη, τί γίνεταί
Σλίγκ, Σλιάγκ, Σλιούγκ; Καλὰ Χρὺν
στοὺγεννα.

(ΚΕ'—83)

Κανεὶς μὴν ἀρνήθῃ τὴν ψῆφον τοῦ
στὴν ἀδελφούλα τῆς Τριανταφυλλί-
νας «ΗΛΙΟΓΕΝΝΗΤΗ», καὶ σὺν εὐ-
γενικὸ «ΙΔΑΝΙΣΜΟ».

ΠΟΥΛΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΙΓΙΔΟΣ

κ' ὁ παλῆς Ἀφίλης Γυμνασιόπαν

(ΚΕ'—84)

Πρωτομπαλόντας σὺν ὥρατο κήπῳ
τῆς Διαπλάσεως χαίρετ' ὅλες καὶ ὅλους
ΙΟΝ

(ΚΕ'—85)

Προκηρύσσω διαγωνισμὸν ἀγοράφων
καρτῶν. Συμμετοχὴ μονόδρομα, ὁ-
προθεσμία μῆνας. ΘΑ ΒΡΑΒΕΥΘΟΥΝ
ΟΛΟΙ. Βραβεῖα ἐκλεκτὰ τετα. Α. Μ.
λαπτεῖαν, Σωνιέρου 8, Ἀθήνας.

ΡΩΒΥΡΟΣ

Νέος Τιμοκατάλογος

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1894)
ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους
ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἐξῆς
ἑξή: 7ος, 12ος, 14ος, 18ος,
19ος, καὶ 20ος. Ἐκαστος τόμος
δρ. 25, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποσταλ-
λόμενος δραχ. 26 διὰ τὸ Ἑσπ.
ρικὸν καὶ δραχ. 30 διὰ τὸ Ἑξω-
τερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1924)
ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τό-
μοι, 31 ἐν ὅλῳ. Ἐκαστος τόμος
ἀρραφὸς, δρ. 70 καὶ ραμμένον
δρ. 75. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκ-
στου τόμου προσθετέα εἰς τὰ
ἄνω τιμὰς: Διὰ τὸ Ἑσπ. τερικόν
δραχ. 2 ὁ ἀρραφὸς καὶ δρ. 5 ὁ
ραμμένον, διὰ δὲ τὸ Ἑξωτερικόν
δρ. 12, — εἰτε ἀρραφὸς εἰτε ραμ-
μένον.